משא (ראשית 10:30)

פירוש קצר על תלמוד ירושלמי

מסכת מעשר שני

1) הפירוש קצר מאד ומיוחד להוגים בבלי זמן הרבה ובקיאים במילים ארמיות וכו'

2) אים אין פירוש מחוור ופשוט, הנחנו מלפרש

3) # # # סימנים אלו נועדו לדרגת ה"קושי" בהסוגיא

4) הגהנו בקצת מקומות--הנראים הכרחיות

5) זה הכלל: אים יש קושי בסוגיא, יש לנתחה ולנתח ניתוכה, עד שאפשר "לצמצם" הקושי למקום צר , וע"יז אפשר "להסיק" ולהוציא כל מה שאפשר מה "אי- קושי"

בחמלת ד עלי יהושע יהודה גליק

מסכת מעשר שני פרק א חוה"מס תשעד

הלכה א משנה מעשר שני אין מוכרין אותו ואין ממשכנין אותו ואין מחליפין אותו ולא שוקלין כנגדו
ולא יאמר אדם לחבירו בירושלים הילך יין ותן לי שמן וכן שאר כל הפירות, אבל נותנין זה לזה מתנת חנם.

מעשר בהמה אין מוכרין אותו תמים חי, ולא בעל מום חי

ושחוט, ואין מקדשין בו את האשה.

הבכור מוכרין אותו תמים חי. ובעל מום חי ושחוט, ומקדשין בו את האשה.

ואין מחללין מעשר שני על אסימון ולא על המטבע שאינו יוצא ולא על המעות שאינן ברשותו:

גמרא מעשר שני אין מוכרין אותו כו'. אין מוכרין אותו מפני שכתוב בו קדושה.
אין ממשכנין אותו מפני שכתוב בו ברכה.

כיצד אין מוכרין אותו? לא יאמר אדם לחבירו הא לך את המנה הזה של מעשר שני, ותן לי בו חמשים זוז של חולין.

מאן תנא אין מוכרין אותו? ר"מ. ברם כרבי יודה בדין הוא שיהא מותר למוכרו מקל וחומר. מה אם תרומה שהיא אסורה לזרים מותר למוכרה, מעשר שני שהוא מותר לזרים אינו דין שיהא מותר למוכרה! לא אם אמרת בתרומה שאינה טעונה מחיצה תאמר במעשר שני שהוא טעון מחיצה. ביכורים יוכיחו שהן טעונין מחיצה ומותר למוכרן. לא אם אמרת בביכורים שאינן תופסין את דמיהן, תאמר במעשר שני שהוא תופס את דמיו. שביעית תוכיח שהיא תופסת את דמיה, ומותר למוכרה!

אמר רבי יודן: מזו, מכירתה של שביעית היא חילולה. *ואין כאן "יוכיח" (כיון שנתחלל קדושת שביעית ע"י המכירה, שפיר מותר)*

אמר רבי ירמיה מאן תנא אין מוכרין אותו? רבי מאיר. ברם כרבי יודן בדין הוא שיהא מותר למוכרו מקל וחומר. מה אם שביעית שאין פורעין חוב מדמיה מותר למוכרה, מעשר שני שפורעין חוב מדמיו אינו דין שיהא מותר למוכרו! הא אשכחנן שפורעין חוב מדמיו? כיי דתנינן תמן4:6 : משך הימנו מעשר בסלע ולא הספיק לפדותו עד שעמד בשתים... *(בסיפא, פורע חוב במעות מע"ש!)* אמר רבי יוסי שנייא היא שמשעה ראשונה מעשר שני חייב,*(חייב מעות אלו, בעד "מע"ש" שלקח..(עיי"ש))* אילו חייב היה לו, ונתן לו מעשר, יאות! *(שפיר יש להוכיח)*

אמר רבי יודן מתני' אמרה כן שהוא אסור למוכרו. דתנינן תמן: מזיד קידש שוגג לא קידש. אם את אומר יהא מותר למוכרו, יהא מותר לקדש בו! וכל שהוא אסור למוכרו, אסור לקדש בו?! והתנינן אין לוקחין עבדים וקרקעות ובהמה טמאה מדמי שביעית ואם לקח יאכל כנגדן. א"ר יוסי זאת אומרת שאסור ליקח אשה מדמי שביעית. דלכן, מה בין קונה אשה מה בין קונה שפחה?

רבי יוסי בשם רבי זעירא רבי יודן בשם רבי יילא דברי הכל היא מפני פילפולו.*שלא יתקלקל המעשר*

רבי יוסי בשם רבי אחא דברי הכל היא כדי שיהו הכל זקוקים למחיצתן.

כיצד אין ממשכנין אותו? הנכנס לתוך ביתו של חבירו למשכנו, אל ימשכן מעשר שני שלו.

תני ולא מרהינין אותו. ולא יתננו לחנווני. שיאכל עליו.*נותן מע"ש שלו לחנווני בני-ברקי, והחנווני נותן לו אוכל חולין*

עבר ומשכן עבר והרהין? ייבא כהדא: האוכל מעשר שני שלו, בין שוגג בין מזיד, יצעק לשמים דברי רבן שמעון בן גמליאל. רבי אומר שוגג יצעק לשמים מזיד יחזרו דמיו למקומן. ואם היו מעות, שוגג יצעק לשמים מזיד יחזרו דמיו למקומן. דברי רבן שמעון בן גמליאל. רבי אומר בין שוגג בין מזיד יחזרו דמיו למקומן. רבי זריקה בשם חזקיה הלכה כרבי במעות וכרבן שמעון בן גמליאל בפירות. אמר רבי יילא מעשה היה והורו כרבי במעות.

או ייבא כהדא: אין נוטעין ואין מבריכין ואין מרכיבין ערב שביעית פחות משלשים יום לפני ראש השנה. ואם נטע או

הרכיב או הבריך יעקור. לא עקר, פירותיו מה הן? רבי בא רבי אמי הוון יתיבין בצור אתא עובדא קומיהון והורי רבי אילא ישפכו פירותיו.
אמר רבי בא אני לא נמניתי עמהן בעלייה *כשגזרו אין נוטעין...*, נפקין ושמעון רבי יונה ורבי יצחק בר טבליי בשם רבי לעזר: אין מחדשין על הגזירה. אמר ר' יוסי ר' יצחק בר טבליי בשם ר' לעזר: אין מוסיפין על ההלכה.

ר' יעקב בר אחא בשם ר' זעירא מן מה דתני אין ממשכנין אותו, ולא מרהינין אותו. הדא אמרה עבר ומשכן והרהין קונסין בו. *שיאכל כנגדן*

ולא שוקלין כנגדו מעות. אפילו סלע של חולין לעשות סלע של מעשר שני. היה לו סלע של מעשר שני, והיא מסויימת לו=*יודע משקלה* מהו שישקול כנגדו הסלע של מעשר שני אחרת ותהא מסויימת לו? האחין שחלקו *מעות מע"ש שהניח אביהן* מהו שישקלו זה כנגד זה? תנן לא יאמר אדם לחבירו בירושלים הא לך יין ותן לי שמן. הא לך שמן ותן לי יין. אבל אומר לו הא לך יין שאין לך יין. הא לך שמן שאין לך שמן. "הא לך יין, שאין לי שמן" הוון בעי מימר אסור, אשכח תני מותר. ואין אסור משום חליפין? מכיון שאינו יכול להוציאו ממנו בדין, אין אלו חליפין. ולויידא מילה אמר "הא לך יין שאין לי שמן"? *לעניין מה אמר...* דאילו הות לי משח, הוינא מיתן

לך!

שאים היה לי שמן--גם שמן הייתי נותן לך!

אבל נותנין זה לזה מתנת חנם. מתני' דרבי מאיר דו רבי מאיר

אמר אין מתנה כמכר.*(לעניין בע"ח)* אמר רבי יוסי דברי הכל היא הכא. כהדא דתני: היה אומר אדם לחבירו, מה אכלת היום? והוא אומר לו "קיץ" והיה יודע שהוא בכור! מה הקיץ נמכר בזול, אף הבכור נמכר בזול! היה אומר לו "מן" והיה יודע שהוא מעשר שני! מה המן ניתן במתנה, אף מעשר שני ניתן במתנה!

התיבון הרי מעשר בהמה דברי הכל אינו נמכר ואת אמרת ניתן במתנה, אף זה ניתן במתנה!

רבי מנא לא אמר כן: אלא *הא דשרי מ"מתנה"..* כרבי יודה, דרבי יודה עשה אותו כנכסיו. התיבון הרי מעשר בהמה דברי הכל אינו כנכסיו ואת אמר ניתן במתנה, אף זה ניתן במתנה: *מעשר בהמה אין מוכרין...*הא שחוט מותר?!! תניי דבי רבי ינאי לא שנייא בין חי בין שחוט בין תמים בין בעל מום.*הכל אסור.* ולליידא מילה תנן חי ולא שחוט? בגין ניתני דבתרה הבכור מוכרין אותו תמים חי ובעל מום חי ושחוט.*לומר לך:" תמים שחוט" אסור אף בבכור*

רבי אבא בר יעקב בשם רבי יוחנן: נאמר כאן (ויקרא כז) לא יגאל, ונאמר בחרמי כהנים לא ימכר ולא יגאל. מה לא יגאל הנאמר בחרמי כהנים אינו לא נמכר ולא נגאל. ר' יעקב דרומייה בעא קומי רבי יוסי כלום כתיב בבכור לא תפדה, בבעל מום!! מעשר בהמה לא חלקה התורה בין חי בין שחוט בין תם בין בעל מום. *(תמורה 5ב)*

אין מקדשין בו *(מעשר בהמה)* את האשה**.** אבל מקדשין בגידיו ובעצמיו ובקרניו ובטלפיו. א"ר לעזר מפני שכתוב בו ברכה. ייקדש בבשרו? א"ר יוסי כלום למדו מעשר אלא מחרמי כהנים מה חרמי כהנים אין מקדשין בהן את האשה אף כל הקדשים אין מקדשין בהן את האשה. מעתה לא יקדשו לא בגידיו ולא בעצמיו ולא בקרניו ולא בטלפיו! הוי צורכה לההיא דאמר רבי לעזר מפני שכתוב בהן ברכה.

רבי יודן בעי, אומר לאשה משכי לי מעשר בהמה זה שתתקדשי לי בו לאחר שחיטה מאחר שיש בידו לשחוט, מקודשת מכבר, או לאחר שחיטה? *(ר' יודן ס"ל שלאחר שחיטה מקדשין!)*

רבי זעירא בשם רבי בא בר ממל הגונב מעשר בהמה של חבירו, אם היה קיים, מחזירו לו בעינו. אכלו, מה שאכל אכל.

#[רבי לעזר בשם רבי מנא אין אומר לו שיתן מילתא*???* או פחות משוה פרוטה אין אומר לו שיתן. אמר רבי חיננא הדא דתימא כשאינו יפה שוה פרוטה מעיקרו אבל אם היה יפה שוה פרוטה מעיקרו, אומר לו שיתן] *אים אין הגזילה שו"פ מעיקרא, פטור מלשלם--והנ"מ כשאין הגזילה קיימת* #

הבכור...רבי יודה בר פזי בשם רבי יהושע בן לוי: חי לא שחוט. תמן תנינן המקדש בחלקו בקדשי קדשים ובקדשים קלים אינה מקודשת.*(דברי ר"מ)* אמר רבי יודה בר פזי רבי יודה יליף כל הקדש מבכור. מה בכור מקדשין בו את האשה אף הקדשים מקדשים בו את האשה. רבי מאיר יליף כל הקדשים ממעשר בהמה מה מעשר בהמה אין מקדשין בהן את האשה אף כל הקדשים אין מקדשין בהן את האשה.

מחלפה שיטתיה דרבי יודה בר פזי תמן הוא אומר בין חי בין שחוט*מקדשין בבכור*, והכא הוא אמר חי ולא שחוט! תמן בשם גרמיה, והכא בשם רבי יהושע בן לוי. ואפילו תימר כאן וכאן בשם גרמיה, במקדש בחי ובראוי ליפול לו ולאחר שחיטה.

מה טעמא דרבי יהושע בן לוי? (במדבר יח) ובשרם יהיה לך כחזה התנופה *והתם פשיטא דאין מקד'*. ומאי טעמא דרבי יודן בן פזי? יהיה לך אפילו לאחר שחיטה. מה מקיים רבי יהושע

בן לוי יהיה לך? ריבה לך הויה אחרת שיהא נאכל לשני ימים ולילה אחד:

מתני' דלא כרבי דוסא. דתני מחללין מעשר שני על אסימון דברי רבי דוסא. וחכמים אוסרין. מה טעמא דרבי דוסא? (דברים כ) וצרת הכסף דבר שהוא נצרר מחבירו......*(חסר)... שיש לו צורה* ויוצא על גב צורתו. רבי יוסי בשם רבי יוחנן: דברי רבי דוסא מחללין מעשר על ליטרא של כסף. אילו אמר "כסף" הוינן אמרין כשם שאמר כסף כך אמר זהב. אילו אמר כסף הוינן אמרין להוציא שברי קערות ותמחויין הוי מהן ליטרא של כסף על אסימון.

הכל מודין שאין מחללין אותו על מעות הנתונות לאולייר keeper of clothes at the baths הדא דתימר בדרך שהן יפין אצל הולייר *הוא מקבלן במלא שווים* אבל בדרך שהן יפין אצל התורמסר*בעל המרחץ (אינו מקבלם רק בפחות משווים)* מחלל.

#מטבע שנפסל והמלכות מקבלתו. רבי יוסי בשם רבי יונתן כאסימון. רבי חייא בשם רבי יונתן כמטבע של מלכים הראשונים. נימר, אם היה יוצא על גב צורתו מחלל ואם לאו אינו מחלל.# מטבע שמרד כגון בן כוזיבא אינו מחלל.
היו לו מעות *מע"ש* של סכנה *מלכיות מקפידות אים יוציאם*

אתא עובדא קומי רבי אימי אמר יוליך הנייה לים המלח. היה לו מעות של דיסקניס*מעות גרועות* רבי יעקב בר זבדי בשם רבי אבהו מחללין כדרך שהן יפות אצל התורמסר. ביקש להוציאן *בירו'*, מחללן, כדרך שהוא מחלל עליהן.

תני אין מחללין אותו לא על המעות שכאן בבבל, ולא על המעות שבבבל כן, לא על המעות שכן, בבבל- בעומד בבבל.*ורוצה לחלל על מטבעות-ארץ-ישראליים* ולא על המעות שבבבל כאן, בעומד כאן*ורוצה לחלל על מט'-בבליים*

היו לו מעות מבבל לבבל והוא עומד כאן? *יש לו מעות בבליים,בבבל ,והאדם נמצא כעת בארץ-ישראל* נימר, אם היתה דרך פתוחה, מחלל. ואם לאו אינו מחלל, וטבבו כן.*???*

אמר רבי אבין כל המטביעות היו יוצאות בירושלים מפני כן על שם (תהלים מח) יפה נוף משוש כל הארץ. יכול אם היו לו מעות בהר המלך ובקצרה מחללן עליהן? ת"ל (דברים יד) וצרת הכסף בידך מהו בידך ברשותך. ר' יונה בעי נפל כיסו לבור ובו מאה ריבוא והיה יכול להוציא חמשים ריבוא להעלותן אותן חמשים ריבוא כמו שהן ברשותו:

הלכה ב משנה הלוקח בהמה לזבחי שלמים וחיה לבשר

תאוה יצא העור לחולין. אף על פי שהעור מרובה על הבשר. כדי יין סתומות מקום שדרכן לימכור סתומות יצא קנקן לחולין. האגוזים והשקדים יצאו קליפין לחולין. התמד עד שלא החמיץ אינו נלקח בכסף מעשר ומשהחמיץ נלקח בכסף מעשר.

הלוקח חיה לזבחי שלמים ובהמה לבשר תאוה לא יצא העור לחולין. כדי יין פתוחות או סתומות במקום שדרכן למכור פתוחות לא יצא קנקן לחולין. סלי תאנים וסלי ענבים עם הכלי לא יצאו דמי הכלי לחולין:

גמרא תני בן בג בג אומר (דברים יד) ונתתה הכסף בכל אשר תאוה נפשך לוקח הוא אדם פרה מפני עורה וצאן מפני גיזתה ויין מפני קנקנו. אמר רבי זעירא הדא דתימא כשהיה המוכר הדיוט אבל אם היה המוכר אומן נעשה כמוכר זה בפני עצמו וזה בפני עצמו. אמר רבי זעירה מתני' אמרה כן כדי יין סתומות מקום שדרכן למכור סתומות יצא הקנקן לחולין. אמר רבי מנא ומינה כמה דתימר תמן אם היה המוכר אומן נעשה כמוכר זה בפני עצמו וזה בפני עצמו ודכוותה אם היה הלוקח אומן נעשה כלוקח זה בפני עצמו וזה בפני עצמו. חותל של תמרים פטולייא של תמרים יצאו לחולין. קופות של תמרים אית תניי תני יצאו ואית תניי תני לא יצאו. אמר רב חסדא מאן דאמר יצאו דרוסות ומאן דאמר לא יצא כשאינן דרוסות:

התמד עד שלא החמיץ אינו ניקח בכסף מעשר ופוסל את המקוה משהחמיץ ניקח בכסף מעשר ואינו פוסל את המקוה: מתני' דרבי יודה היא דתנינן תמן המתמד ונתן מים במידה ומצא כדי מידתו פטור ורבי יודה מחייב. [א"ר אבהו זימנין אמר לה בשם רבי לעזר וזימנין אמר לה בשם רבי יוסי בי רבי חנינא והוא שהחמיץ.]
אמר רבי יוסי דברי הכל היא שכן אפילו מי מלח ניקחין בכסף מעשר

הלוקח..לא יצא העור לחולין אמר רבי לעזר לא קנה מעשר.
=*אין המעות (שכנגד העור) יוצאות לחולין*

א"ר יוסי בקדמייתא הוינן מרין הלוקח בהמה לבשר תאוה על כרחו נתפס השם לשלמים. ולא הוינן אמרין כלום. מן הדא דאמר רבי לעזר לא קנה מעשר.

רבי יוסה בשם רבי יוחנן בהמת מעשר שני בירושלים, כרבי מאיר*(דס"ל מע"ש ממון גבוה)* פטורה מן הבכורה. כרבי יהודה חייבת בבכורה. רבי ירמיה בעי קומי רבי זעירא ילדה בכור*(למ"ד חייבת)* אימוריו מהו שיקרבו לגבי מזבח? ולא חל מעשר שני על אימוריו ולא נמצא מבריחו מן האכילה?! א"ל וכי הלוקח בשר בהמה לבשר תאוה לא חל מעשר שני על אימוריה, ולא נמצא מבריחה מן האכילה?! אמר ליה

<u>בלקיחתה</u> פקעה ממנה קדושת מעשר.*בשעת <u>שנותן</u> מעות בעד איזה אוכל, "נפקע" קדושת מע"ש מהמעות* אמר רבי יוסי ואנן לא הוינן אמרין כן, אלא, לא התירה התורה ליקח בכסף מעשר אלא שלמים בלבד.*גזירת הכתוב היא בשלמים*

#מה נפקה מביניהון? ילדה בכור, *או* והקדישה שלמים, מאן דאמר לא התירה התורה ליקח בכסף מעשר אלא שלמים בלבד, קריבה.*אף שהקדישה שלמים <u>אחר</u> הלקיחה* מאן דאמר בלקיחתה פקעה ממנה קדושת מעשר, אינה קריבה. *(בהמה ש<u>לקחה</u> לשם בשר תאווה, וילדה בכור יש נפק"מ איפכא...)*#

אמר רבי יוסי כל אילין מילייא אנן מרין, ומתני' מסייעא לר' זעירא! לא יביא *תודה* מחיטי מעשר שני, אלא ממעות מעשר שני. מה בין חיטין מה בין מעות? אלא בלקיחתה פקעה ממנה קדושת מעשר. אמר רבי חיננא קומי רבי מנא ויביא מן החיטין? התרומה לכהן והשאר לבעלים מפני מה אינו מביא? אמר ליה הגע עצמך שנשפך הדם, לא נפסל הלחם?!

אמר רבי יוחנן גזרו על נקיבה בעלת מום*שאסור לקחתה ממעות מע"ש* מפני וולדה*שיש לאסור יותר, (משום "הברחה" מעל המזבח)* גזרו על זכר בעל מום מפני נקיבה בעלת מום. ואמרין בשם רבי יוחנן אפילו תמימה גזירה.*אין אסור מ"עיקר"*

הדין (רק מחמת "הברחה")

בראשונה היו אומרין לוקחין בהמה לבשר תאוה והיו מבריחין אותו מעל גבי המזבח. חזרו לומר לא יקחו אפילו חיה אפילו עופות. כהדא דתני: אחד שביעית ואחד מעשר שני מחללין אותו *כ "לוקחים" מדמי שביעית/מע"ש...* על נקיבה בעלת מום, ועל שאר חיה ועוף בין חיין בין שחוטין דברי רבי מאיר. וחכמים אומרים אין מחללין אלא על השחוטין בלבד.

רבי ירמיה בשם רבי שמואל בר רב יצחק גזרו אותן שלא ירעו אותן עדרים.*אים יקחו נקיבה בע"מ במעות מע"ש, יבא להשהותה (??כנראה כדיי שיקריב הוולדות??)* קם רבי ירמיה עם רבי זעירא. א"ל עד כדון רבי שמואל בר רב יצחק קיים, ואתון תליון ביה מרטוטיבן?!*עוד הוא חי, ואתם תולין בו דברי הבאי!!* והא אמרין בשם רבי יוחנן אפילו תמימה גזירה! *ושם לא שייך לומר שמא יגדל!!* דילמא לא איתאמרא "*שמא יגדל*" אלא על השביעית.*אין לוקחין נקיבה בע"מ בדמי שביעית...* אשכח תני על השביעית:

הלכה ג משנה הלוקח מים ומלח ופירות המחוברין לקרקע או פירות שאינן יכולין להגיע לירושלים, לא קנה מעשר.=*המעות נשארו קודש*

הלוקח פירות *במעות מע"ש*, *<u>חוץ לירושלים</u>* שוגג יחזרו דמים למקומן. מזיד יעלו ויאכלו במקום. ואם אין מקדש ירקבו.

הלוקח בהמה *<u>חוץ לירו'</u>* שוגג יחזרו דמיה למקומה. מזיד תעלה ותאכל במקום. ואם אין מקדש תקבר על ידי עורה.

אין לוקחים עבדים וקרקעות ובהמה טמאה מדמי מעשר שני ואם לקח יאכל כנגדן.

אין מביאין קיני זבין וקיני זבות וקיני יולדות מדמי מעשר שני ואם הביא יאכל כנגדן.

זה הכלל כל שהוא חוץ לאכילה ולשתייה ולסיכה מדמי מעשר שני יאכל כנגדן:

גמרא תמן תנינן אין לוקחים עבדים וקרקעות ובהמה טמאה מדמי שביעית ואם לקח יאכל כנגדו וכא את אמר הכין!*כ מ"ש עבדים ממלח?* רבי יונה אמר איתפלגון רבי חייא בר רב יוסף ושמואל. חד אמר כאן *עבדים* דרך מכירה *יצאו המעות לחולין* וכאן דרך חילול**.** וחרנא אמר כאן *מלח* שהמוכר קיים *לא קנה מעשר, ויחזור ויקח המעות מהמוכר*, וכאן שהלך לו המוכר. ולא ידענא מאן אמר דא ומאן אמר דא. מן מה דאמר רבי יוסי בשם שמואל "נקנה המקח"*נתחללו המעות!* הרי הוא דאמר

כאן דרך מכירה, וכאן דרך חילול.

מתני' דרבי עקיבה היא. דלא כרבי ישמעאל. רבי ישמעאל דריש (דברים יד) ונתת הכסף בכל אשר תאוה נפשך כלל, בבקר ובצאן ביין ובשכר פרט, ובכל אשר תאוה נפשך הרי כלל אחר. כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט לומר לך מה הפרט מפורש דבר שהוא "וולד וולדות הארץ", אף אין לי אלא דבר שהוא וולד וולדות הארץ. רבי עקיבה מפרש מה הפרט מפורש דבר שהוא פרי,=*בקר* וולד פירי,=*יין* ומכשירי פירי.=*שכר* אף אין לי אלא דבר שהוא פרי וולד פירי ומכשירי פירי. מה נפק מן ביניהון? דגים וחגבים כמהין ופטריות כרבי עקיבה נקחין בכסף מע"ש.

א"ר חגי מתני' אמרה כן שאין מחללין מעות על פירות בריחוק מקום. אמרה קומי רבי אבינא וקלסי' אמרה קומי רבי ירמיה וקנתריה. והתנינן מעות בירושלים ופירות במדינה...*אל' שרי לחלל מעות מע"ש, על פירות שבבני-ברק!* שנייא היא שהיה במקום אחר??? כד נפיק רבי חגי אשכח תני מעות ופירות בירושלים, מעות ופירות במדינה. אמר אין הוה שמיע רבי ירמיה הדא מילתא יאות קנטרי. בעי מיחזור ביה. אמר ליה רבי זעירא לא תיחזור בך! דאמר רבי לעזר דרבי מאיר ורבנין *(לעיל חיה ועוף..)* דמאי, הא בודאי לא. מן מה דאמר ר"א דרבי מאיר היא, הדא אמרה היא דמאי היא ודאי.

רבי זבידא הוה יתיב מתני' לבריה. הרוצה לחלל מעות על הפירות בזמן הזה, בין אילו בין אילו *הפירות והמעות* קדשו. כדברי בית שמאי. בית הלל אומרים מעות כמות שהן ופירות כמות שהן. עבר רבי קריספא א"ל לא תנייתי' כן אלא פירות על המעות. הא מעות על הפירות דברי הכל לא קדשו. והתנינן אם אין מקדש ירקבו!*אל' קדשו!* תיפתר שהקדישן בשעת מקדש וחרב המקדש.

תני בן ביבי (דברים יד) ונתת את הכסף בריחוק מקום אתה פודהו בקירוב מקום אין אתה פודהו. ונתת הכסף בקירוב מקום אתה מחללו ואי אתה מחללו =*כסף על פירות* בריחוק מקום.

אין לוקחין קיני..רבי יוסי בשם שמואל נקנה המקח. *חל קדושת חטאת עלייהו* רבי יוסי בן חנינא: כיפרה. וא"ר הילא מן מה דתנינן יאכל כנגדן הדא אמרה קדשו. אמר רבי יוסי מכיון שמשך נקנה המקח, מכאן ואילך *שהקדישן לעולה וחטאת* מקח אחר הוא! אמר רבי יודן צריך לחזור ולהקדישו. שהוא סבור לומר שמא קידשו ולא קידשו:*כיון שלא ידע בטח שנתפש ההקדש*

מסכת מעשר שני פרק ב

הלכה א משנה מעשר שני ניתן לאכילה ולשתייה ולסיכה לאכול כל דבר שדרכו לוכל, ולסוך כל דבר שדרכו לסוך. לא יסוך יין וחומץ, אבל סך הוא את השמן.
אין מפטמין שמן של מעשר שני ואין לוקחין בדמי מעשר שני שמן מפוטם

אבל מפטם הוא את היין.

נתן בתוכו*(יין של מע"ש)* דבש ותבלין והשביחו, השבח לפי חשבון.

דגים שנתבשלו עם הקפלוטות של מעשר שני והשביחו, השבח לפי חשבון.

עיסה של מעשר שני שאפייה פת והשביחה, השבח לשני.

זה הכלל: כל ששבחו ניכר השבח לפי חשבון. וכל שאין שבחו ניכר השבח לשני:*וכשבא לפדותו, יתן בעדו כל דמיו*

גמרא מעשר שני ניתן לאכילה כו'. ניתן לאכילה שכתוב בו אכילה. ושתייה שהשתייה בכלל אכילה. מניין שהשתייה בכלל

אכילה? רבי יונה שמע לה מן הדא (ויקרא יז) על כן אמרתי לבני ישראל כל נפש מכם לא יאכל דם מה נן קיימין? אם בדם שקרש והתני דם שקרש אינו לא אוכל ולא משקה! אלא כי נן קיימין כמות שהוא והתורה קראה אותו אכילה! והא תני המחה את החלב וגמאו הקפה את הדם ואכלו הרי זה חייב!! [מה עבד לה רבי יונה? אינו לא אוכל לטמא טומאת אוכלין ולא משקה לטמא טומאת משקין *אבל לעניין "איסור" שפיר חשיבא!*.]

חזר רבי יונה ושמעה מן הכא (דברים יד) ונתת הכסף בכל אשר תאוה נפשך מה נן קיימין? אם בנותן טעם יין בתבשיל והלא הטעם לפגם הוא! רבנן דקיסרין אמרין תיפתר באילין אורזנייה וגמזוזינייה*מיני תבשיל שהיין נותן בהם טעם לשבח* כל הטפל לאכילה כאכילה.

רבי יוסי שמע לה מן הכא: שבועה שלא אוכל, ואכל ושתה [חייב שתים.] חברייא אמרין אינו חייב אלא אחת. *אל' שתייה בכלל אכילה!* אמר לון רבי יוסי אמרין דבתרא שבועה שלא אוכל ואשתה, ואכל ושתה, חייב שתים. אילו מי שהיו לפניו שני ככרים ואמר שבועה שלא אוכל ככר זה וחזר ואמר שבועה שלא אוכל ככר זה שמא אינו= *הינו* חייב שתים?! *בבלי שבועות 23*

רבי חנניה בשם רבי פינחס שמע לה מן הכא: שבועה שלא אוכל ואכל אוכלין שאינן ראוים לאכילה ושתה משקין שאינן ראוין לשתייה פטור הא אם שתה משקין הראויין לשתייה חייב! לא בשבועה שלא אוכל?! ניחא כמתני' דנן מרין =*שאנחנו "גורסין"* שבועה שלא אוכל, ברם כרבנין דאינון מרין =*גורסין* שבועה שלא אוכל ושלא אשתה?

רבי חיננא שמע לה מן הדא: אכל ושתה בהעלם אחד אינו חייב אלא אחת.*לעניין יו"כ שתייה בכלל אכילה*

רבי אבא מרי שמע לה מן הכא (דברים כו) לא אכלתי באוני ממנו אלא שתיתי?!

ניחא כמאן דאמר שבועה שלא אוכל, ושתה. ברם כמאן דאמר שבועה שלא אשתה, ואכל? *ומתרץ..* שתייה בכלל אכילה ואין אכילה בכלל שתייה.
אית דבעי משמע מן הדא (דברים יב) לא תוכל לאכול בשעריך מעשר דגנך ותירושך ויצהרך. תירושך זה היין ויצהרך זו סיכה והתורה קראה אותה אכילה!

ואינו מחוור =*סיכה אינו כשתייה מה"ת* אין תימר מחוור הוא, ילקה עליו חוץ לחומה.

[אמר רבי יוסי בן חנינא אין לוקין חוץ לחומה אלא על מעשר שני טהור שנכנס לירושלים ויצא]

מניין שאינו מחוור? כהדא דתני: בשבת בין סיכה שהיא של תענוג בין סיכה שאינה של תענוג מותר. ביום הכיפורים בין סיכה שהיא של תענוג בין סיכה שאינה של תענוג אסור. בתשעה באב ובתענית ציבור בסיכה שהיא של תענוג אסור ושאינה של תענוג מותר. והתני שוות סיכה לשתייה *בתרומה* לאיסור ולתשלומין, אבל לא לעונש. ביום הכיפורים לאיסור אבל לא לעונש.

והתני לא יחללו, להביא את הסך ואת השותה! אמר רבי יוחנן לית כאן סך. אמר רבי אבא מרי ואין לית כאן סך לית כאן שותה*סמי מיכן גם "שותה"(שאים יש לאוו מיוחד לשתייה, לא היה מצטרף לאכילה)* דלכן דבר שהוא בא משני לאוין מצטרף.

מניין שהוא מחוור בעשה? *(כגון סך ביו"כ עובר בעשה)* רבי לעזר בשם רבי סימיי (דברים כו) לא נתתי ממנו למת. מה נן קיימין? אם להביא לו ארון ותכריכין דבר שהוא אסור לחי, לחי הוא אסור כל שכן למת! איזו דבר שהוא מותר לחי והוא אסור למת? הוי אומר זו סיכה*אלמא סיכה כשתייה(שמותר לסוך במ"ש (כיון דאתיא מכללא, קרי ליה "עשה"))*:

כיצד לוכל דבר שדרכו לוכל. אין מחייבין אותו לא פת שעיפשה ולא קנובת ירק ולא תבשיל שעיבר צורתו וכן הוא אם ביקש לוכל תרדין חיין או לכוס חיטין חיין אין שומעין לו. כיצד לשתות דבר שדרכו לשתות. אין מחייבין אותו לשתות לא אניגרון ולא אכסיגרון*מי-שלקות* ולא יין בשמרין. החושש בשיניו לא יהא מגמע חומץ ופולטו אבל מגמע הוא בהן ובולע ומטבל כל צורכו ואינו נמנע. החושש בגרונו לא יערענו בשמן אבל נותן הוא שמן הרבה לתוך אניגרון וגומע. לא יסוך יין וחומץ אבל סך הוא את השמן. החושש את ראשו או שעלו בו חטטין סך שמן ולא יסוך יין וחומץ. שמן של מעשר שני שפיטמו מותר לסוך בו.*(אבל לא יין)* מה בין זה לזה? זה דרכו לכן, וזה אין דרכו לכן. רבי יודן בעי שמן של מעשר שני שנסרח? אמר ר' מנא מכיון שנסרח פקעה ממנו קדושתו. מה צריכה ליה שביעית אף על פי שנסרח בקדושתו הוא. *ואסור לאבדו*

*לעניין שבת...*שמעון בר בא בשם רבי חנינא: זה שהוא לוחש, נותן שמן על גבי ראשו ולוחש, ובלבד שלא יתן לא ביד ולא בכלי.*דהוי "רפואה בשבת"* רבי יעקב בר אידי רבי יוחנן בשם רבי ינאי נותן בין ביד בין בכלי.
מה ביניהון? מאיסה. מאן דאמר נותן בין ביד בין בכלי. מה ביניהון מאיסה מאן דאמר נותן בין ביד בין בכלי, מאוס הוא*יש איסור "בזיון אוכלין" ליתן על ראשו!* מאן דאמר נותן שמן על

גבי ראשו ולוחש, אינו מאוס.
אמר רבי יונה מעשר שני ביניהון. מאן דאמר נותן בין ביד בין בכלי, מעשר שני אסור.*אסור לסוך בשמן של מע"ש* מאן דאמר נותן שמן על גבי ראשו ולוחש, מעשר שני מותר. אמר רבי יוסי וכי כל שהוא מותר בשבת מותר במעשר שני וכל שאסור בשבת אסור במעשר שני?! והתני מדיחה היא אשה בנה ביין מפני הזיעה*בשבת* בתרומה אסור. היא תרומה היא מעשר שני!! מהו כדון? ובלבד שלא יעשה בשבת כדרך שהוא עושה בחול.

דגים שנתבשלו בקפלוטות של מעשר שני והשביחו, השבח לפי חשבון. א"ר הושעיא דלא כרבי יודה היא דתנינן רבי יודה מתיר בצחנה *אים בישל דג בבצל של תרומה* שאינו אלא ליטול את הזוהמה.
רבנן דקיסרין בעיין, והא דאמר רבי אבהו בשם רבי יוחנן כל האיסורים משערין כילו=*כאילו* בצל, כילו קפלוט, דלא כרבי יודה?!

מודי רבי יודה בבצל של הקדש. מודי רבי יודה בבצל של ע"ז.

אמר ר' יוחנן כל שיש בו הותיר מידה, השבח לפי חשבון. וכל שאין בו הותיר מידה, השבח לשני.

רבי שמעון בן לקיש אמר: כל שטעמו ושבחו ניכר, השבח לפי חשבון. וכל שאין טעם שבחו ניכר, השבח לשני.

מתניתא פליגא על רשב"ל: עיסה של מע"ש שאפייה פת והשביחה, השבח לשני! *אל' כיון שאין בו "הותיר מדה", השבח לשני!* פתר לה בשאין טעם שבחו ניכר.*שהיה העיסה יפה לאכילה!*

מתניתא פליגא על רשב"ל: דגים שנתבשלו עם הקפלוטות של מע"ש והשביחו, השבח לפי חשבון *אלמא* *<u>הותר מידה בעלמא, מילתא היא!</u>*. ר' יוסי בשם ר' הושעיה תפתר שבישל שניהן כאחת.*שיש גם "טעם"* ??ר' יונה בשם רב הושעיה בעי, הגע עצמך שבישל זה בפני עצמו וזה בפני עצמו ועירבן, כלום יש בדגים אלא טעם קפלוטות, ובקפלוטות אלא טעם דגים??
אפי' כשלא בישלן כאחד, שפיר יש "טעם"

מתני' פליגא על רבי יוחנן: האשה ששאלה מחברתה תבלין ומים ומלח לעיסתה הרי אלו כרגלי שתיהן!*אלמא <u>טעמא בעלמא מילתא היא</u>* אמר רבי בא תחומין עשו למידת הדין תדע לך שהוא כן דתמן אמרין בשם רב חסדא ולא ידעינן אם מן שמועה אם מן מתניתא אפילו עצים סברינן מימר עצים אין בהן ממש:

מתני' פליגא על רבי שמעון בן לקיש תבשיל של מעשר שני שתיבלו בתבלין של חולין, השבח לשני.*אל" כיון שאין "הותר מידה", הכל לשני!* פתר לה בשאין טעם שבחו ניכר.

והתני תבשיל של חולין שתיבלו בתבלין של מעשר שני, לא יצא מעשר שני מידי פדיונו. על דעתיה דרבי יוחנן והוא שיהא שם הותיר מידה. על דעתיה דרבי שמעון בן לקיש והוא שיהא טעם שבחו ניכר:

הלכה ב משנה רבי שמעון אומר אין סכין שמן של מעשר שני בירושלים וחכמים מתירין. אמרו לו לרבי שמעון אם הקל בתרומה חמורה לא נקל במעשר שני הקל?! אמר להן מה לא היקל בתרומה חמורה מקום שהקל "בכרשינין ובתלתן", ניקל במעשר שני הקל מקום שלא הקל ב"כרשינין ובתלתן"?!

תלתןcurry של מעשר שני תיאכל צמחונין in their green condition . ושל תרומה- בית שמאי

אומרים כל מעשיה בטהרה חוץ מחפיפתה. ובית הלל אומרים כל מעשיה בטומאה חוץ משרייתה.

כרשיני מעשר שני: יאכלו צמחונים. ונכנסין לירושלים ויוצאין. נטמאו- רבי טרפון אומר יתפרדו לעיסות, וחכמים אומרים יפדו. ושל תרומה- ב"ש אומרין: שורין ושפין *משתמשים בו כ"סבון"זייפ soap*, בטהרה, ומאכילין בטומאה. ובית הלל אומרים: שורין בטהרה, ושפין ומאכילין *לבהמה* בטומאה. שמאי אומר יאכלו צריד. רבי עקיבה אומר כל מעשיהן בטומאה:

גמרא מה הקילו בתרומה? כהדא דתני סך הוא כהן שמן של תרומה ומביא בן בתו של ישראל ומעגלו על גבי מיעיו ואינו חושש.

*אמר להם ר"ש..*אמר רבי יוחנן: כאן השיבו דברי סופרים לדברי תורה.

כיני מתניתא: מותרת להיאכל צמחונין *ולא הוי "שלא כדרכה"*

*ושל תרומה, בש"א..*מה ביניהון? אמר רבי יונה שולה=*נוטלן ממי-השרייה* ביניהון. בית שמאי אומרים שולה בידים טהורות. ובית הלל אומרים שולה בידים טמאות.

תני זו דברי רבי מאיר אבל דברי רבי יהודה אומר בית שמאי אומרים: כל מעשיה בטהרה חוץ מחפיפתה*כשבר לחפוף ראשו בהם*. ובית הלל אומרים כל מעשיה בטומאה חוץ משלייתה. מה ביניהון? אמר רבי מתניא מגיגה ביניהון. בית שמאי אומרים מוגג =*ריכוך* בידים טהורות ובית הלל אומרים מוגג בידים טמאות:

*??? נכנסין ויוצאין..*כדי לעשות עיסה ולחזור. כדי לעשות עיסה ולחזור: *???*

מתניתא דרבן שמעון בן גמליאל. דרשב"ג אמר אף הפירות נכנסין ויוצאין**?** דברי הכל היא הכא. קל הוא שהקילו בכרשינין.

*יתחלקו לעיסות*ובלבד בעיסה של כרשינין. ובלבד עיסה של מעשר שני. *רק באופן זה התירו "עיסה" של כרשינין, בתוך עיסת מע"ש???*

ר' גוריון בשם ר' יוסי בן חנינא דברי ר' טרפון, אין פודין את הקדשים להאכילן לכלבים.
אמר ר' יונה נראו דברים הראוי לאוכל אדם אין פודין אותו לוכל בהמה, ושאינו ראוי לוכל אדם פודין אותו לוכל בהמה.

רבי יצחק בר אלישב בעי, נטמאו *כרשינין* בגבולין לא יפדו שאין פודין את הקדשים להאכילן לכלבים?!

???אמר רבי יונה והן נוטי ניטומי??

הלכה ג משנה מעות חולין ומעות מע"ש שנתפזרו, מה שליקט ליקט למעשר שני עד שישלים, והשאר חולין.
אם בלל וחפן לפי חשבון.
זה הכלל המתלקטים למעשר שני והנבללין לפי חשבון.

סלע של מעשר שני ושל חולין שנתערבו, מביא בסלע מעות ואומר: סלע של מע"ש בכל מקום שהיא מחוללת על המעות האלו, ובורר את היפה שבהן ומחללן עליה. מפני שאמרו מחללין כסף על נחושת מדוחק לא שיקיים כן אלא חוזר ומחללן על הכסף.

בית שמאי אומרים לא יעשה אדם את סלעיו דינרי זהב *ולעלותם לירו' כך*. ובית הלל מתירין. אמר ר' עקיבה אני עשיתי לרבן גמליאל ור' יהושע את כספם דינרי זהב:

גמרא אמר רבי זעירה כדי לשכר שני =*כדיי "שירוויח" מע"ש..* שמא יאבדו השאר, ויהיו אלו שבידו תפוסין על השני.

אמר רבי זעירא וצריך להתנות ולומר אם אלו שלמטן שני, יהיו אלו שבידי תפוסין עליהן.

אמר רבי יונה והוא שליקט על אומן,=*שורה*, אבל אם ליקט מיכן ומיכן כבולל וחופן הוא. ***הגהתי***

רבי יוסי בשם רבי פדייה רבי יונה בשם רבי חזקיה אין בלילה אלא ביין ושמן בלבד. רבי יוחנן אמר עד כזיתים הנבללים.= *אין בילה בפירורים יותר מכביצה* מתניתא פליגא על רבי יוחנן אם בלל וחפן לפי חשבון! פתר לה עד כזיתים.

המתלקטים למעשר שני והנבללין לפי חשבון. רבי יוסי בי ר' בון בשם רבי חונא סלקת מתניתא:=*מסקינן..* הנבללין והנחפנין לפי חשבון.

*מביא בסלע מעות..*תני בן עזאי אומר שתים. ר' זעירא אמר מה בחלמה כד ייכל לעולא בר ישמעאל קופדא שמינה,*ראיתי בחלום איך עולא אכל בשר שמינה* למחר אתא שאל ליה. אמר ליה למה שתים? א"ל מתוך שאת אומר לו כן, אף הוא דוחק את עצמו ופודה אותה.

...ונותנה למע"ש ואינו חושש, שאינו אלא נפש רעה(ב"מ 52)

חזקיה אמר: כשהוא מחללה=*מוציאה בירו'* עושה אותה כרעה, וכשהוא מחלל עליה *פירות בבני-ברק* עושה אותה כיפה=*מחלל עליה פירות הרבה.*
והתנינן בורר את היפה שבהן ומחללן עליה. ויבור את הרעה ויעשה אותה כיפה! אמר רבי יונה אני אומר היא היתה מעשר שני. מכל מקום לא יצאת לחולין? אמר רבי יונה לא יתכוין לעשותה חולין ברורין תדע לך שהוא כן דתנינן לא שיקיים כן אלא חוזר ומחללו על הכסף.

רבי חגי אומר קומי רבי זעירא מנחם בשם רבי יוחנן כל שאמרו בדמאי מחללין, בודאי מחללין אותו מדוחק. והתנינן מחללין כסף על נחושת מדוחק, הא כסף על כסף לא! רבי בא בר כהן אמר קומי רבי יונה רבי אחא בשם רבי יוחנן: כל שאמרו בדמאי מחללין, בודאי עבר וחיללן מחוללין.
רבי יודן בן פזי רבי שמעון בר בא בשם רבי יוחנן כל שאמרו בדמאי מחללין בוודאי עבר וחיללן מחוללין.

תני ר' לעזר בי ר"ש אומר כשם שמחללין כסף על נחושת *כבמתני'*, כך מחללין זהב על הכסף. א"ל ר' מפני מה מחללין כסף על נחושת? שכן מחללין כסף על זהב. ויחללו זהב על כסף, שאין מחללין זהב על נחושת!! אמר לו רבי לעזר בי ר' שמעון שכן מעשר שני של זהב מחללין אותו על מעות=*נחושת* שבירושלים.

מדברי שניהם מחללין כסף על נחושת, ואין מחללין כסף על כסף.

אמר רבי יוחנן לא אמרו בית שמאי אלא בסוף=*פירות על כסף וכסף על זהב*, אבל בתחילה=*פירות על זהב* אוף בית שמאי מודיי. מה טעמא דבית שמאי? כסף ראשון ולא כסף שני. והתנינן הפורט סלע ממעות מעשר שני... וסברינן מימר כיני מתני' המצרף סלע ממעות מעשר שני...*אל' מחלל פירות על נחושת והדר מחללן על כסף(והא הוי כסף שני!)*
מאי כדון? טעמא דבית שמאי "כסף" עד כדי כסף=*מותר לך להחליפן כמה פעמים, עד "שתהפכם" ל"כסף"*

רבי שמעון בן לקיש אמר בין בתחלה בין בסוף בית שמאי פליגין. מה טעמא דבית שמאי? כסף ולא זהב. ואימא כסף ולא נחושת?
והתנינן הפורט סלע ממעות מעשר שני.... וסברנן מימר כיני מתניתא: המצרף סלע ממעות מעשר שני!! *אלמא פירות על נחושת שפיר דמי!*
מאי כדון? טעמא דבית שמאי היא כסף היא נחושת.

הלכה ד משנה הפורט סלע ממעות מעשר שני=*מחליף מעות לסלעי-כסף (כשהוא בבני-ברק ורוצה להעלותן לירו')*
בית שמאי אומרים בכל הסלע מעות, ובית הלל אומרים בשקל

כסף, ובשקל מעות.
[רבי מאיר אומר אין מחללין כסף ופירות, על כסף. וחכמים מתירין]
הפורט סלע של מעשר שני בירושלים בית שמאי אומרים בכל הסלע מעות ובית הלל אומרים בשקל כסף ובשקל מעות.

הדנים לפני חכמים אומרים: בשלשה דינרי, כסף. ובדינר, מעות.*רק ¼ יחליף למעות.*
רבי עקיבה אומר בשלשה דינרין כסף וברביעית.*רק 1/16 יחליף*

רבי טרפון אומר ארבע אספרי כסף .*רק 1/20 יחליף לנחושת*

שמאי אומר יניחנה בחנות ויאכל כנגדה.

מי שהיו מקצת בניו טמאין ומקצת בניו טהורים*וקנה חבית יין..*
מניח את הסלע ואומר: מה שהטהורין שותין סלע זו מחוללת עליו נמצאו טמאין וטהורין שותין מכד אחד:

גמרא רבי שמעון בן לקיש אמר מה פליגין רבי מאיר ורבנין? בפירות שאין בהן כדי כסף, אבל בפירות שיש בהן כדי כסף, אף רבנן מודיי.*שאסור "להבליע" כסף כשעושה החילול* חצי

דינר כסף וחצי דינר פירות מותר.*לרבנן* דינר כסף ודינר פירות אסור כל שכן שני דינרי כסף ושני דינרי פירות שאסור:

אלו הן הדנין בן עזאי ובן זומא. אלו הן התלמידים חנינא בן חכינייי ורבי אלעזר בן מתיא. עדה קדושה רבי יוסי בן המשולם ורבי שמעון בן מנסיא:

מאי טעמא דשמאי? שמא ישכח ויעשה אותן חולין:

מה נן קיימין? אם באומר מ"כבר", משקה מעורב הוא! ואם באומר ל"כשישתה", למפרע חולין שתו! אלא כי נן קיימין באומר מ"כבר לכשישתה".
בטמאין טמא מת שאין כלי חרס מיטמא מאחוריו, אבל בטמאין טומאת זיבה שהזב מטמא בהיסט לא בדא.
כשאין אחר מערה אבל אם יש אחר מערה אפילו טמאין טומאת זיבה:

מוצאי צום השביעי תשעד

מסכת מעשר שני פרק ג

הלכה א משנה לא יאמר אדם לחבירו העל את הפירות האלו לירושלים לחלק. אלא אומר לו העלם שנאכלם ושנשתם

בירושלים
אבל נותנין זה לזה מתנת חנם:

גמרא לא יאמר אדם לחבירו כו'. מה בין האומר שנאכלם ונשתם לאומר לחלק? רבי זעירא בשם רבי יונתן מהלכות של עימעום היא:

תמן תנינן האומר לפועל הא לך איסר זה, ולקט לי ירק היום, שכרו מותר..... בו שכרו אסור *נתפס בקדושת שביעית*.....

[לקח מן הנחתום ככר בפונדיון לכשילקוט ירקות השדה אביא לך מותר. לקח ממנו סתם לא ישלם לו דמי שביעית שאין פורעין חוב מדמי שביעית]
מה בין האומר לקט לי, מה בין האומר לקט לי בו? רבי אבין בשם רבי יוסי בן חנינא מהלכות של עימעום היא.

תמן תנינן שואל אדם מחבירו כדי יין וכדי שמן ובלבד שלא יאמר לו הלוני. מה בין האומר הלויני מה בין האומר השאילני. רבי זעירא בשם רבי יונתן מהלכות של עימעום היא.

פיתן רבי יעקב בר אחא בשם רבי יונתן עוד היא מהלכות של עימעום.
אמר רבי יוסי קשייתה קומי רבי יעקב בר אחא מהו מהלכות

של עימעום היא? כך אני אומר במקום שפת ישראל מצויה בדין הוא שתהא פת גוים אסורה, ועימעמו עליה והתירוה? או במקום שאין פת ישראל מצויה בדין הוא שתהא פת גוים מותרת ועימעמו עליה ואסרוה? אמר רבי מנא ויש "עימעום" לאיסור?!

ופת לא כתבשילי גוים היא. כך אני אומר במקום שאין תבשילי ישראל מצויין בדין הוא שיהו תבשילי גוים מותרים ועמעמו עליהן ואסרום?!!
אלא כן הוא במקום שאין פת ישראל מצויה בדין הוא שתהא פת גוים אסורה ועימעמו עליה והתירוה מפני חיי נפש:

רבנין דקיסרין בשם רבי יעקב בר אחא כדברי מי שהוא מתיר ובלבד מן הפלטור. ולא עבדין כן.

תני לא יאמר אדם לחבירו בירושלים העל חבית זו של יין ממקום למקום, לחלק=*ע"מ שתזכה ב"חלק"*. אמר רבי לעזר דרבי יודה ודרבי נחמיה היא.

שביעית 8:4(איסור "פריעת חוב" בפירות שביעית) מה נן קיימין? אם בההוא דאמר ליה הא לך הב לי דברי הכל אסור. הב לי ואנא יהיב לך דברי הכל מותר. אלא כי נן קיימין בההוא

דאמר ליה הב לי בריא לי אנא יהב לך. רבי יודה ורבי נחמיה אוסרים שאין ירקות השדה מצויין, ורבנין מתירין שירקות השדה מצויין.

משהעלה אותן, מהו שיאמר לו טול חלקך ואני חלקי?

מהו שיאמר לו טול חבית של יין זו, ואנו אוכלין חבית <u>שמן</u> שיש לי שם?
אף במעשר בהמה כן? מעשר שני על ידי שמכירתו מיוחדת את אמר מותר, מעשר בהמה על ידי שאין מכירתו מיוחדת הרי את אמר אסור. לית פשיטא לך דהיא מותר.

מהו שיאמר לו העל בהמה *או* וחיה זו, ואנו אוכלין בשר שחוטה שיש לי שם?

הלכה ב משנה אין לוקחין תרומה בכסף מעשר מפני שהוא ממעט באכילתו *ממעט באכילת מע"ש (שעכשיו, נאסר לזרים)* ור"ש מתיר. אמר להן ר' שמעון אם היקל בזבחי שלמים שהוא מביאן לידי פיגול ונותר וטמא לא ניקל בתרומה?! אמרו לו מה לא היקל בזבחי שלמים שכן מותרים לזרים ניקל בתרומה שהיא אסורה לזרים!

גמרא תני שלא יבוא לידי פסול. מהו לידי פסול? אמר רבי

יונה שנפסל בטבול יום. לאוכלו אין את יכול שהוא טמא דבר תורה. לפדתו אין את יכול שהוא טהור דבר תורה. הוי שלא יבוא לידי פסול.
מהו ממעט באכילתו? תרומה אסורה לזרים מעשר שני מותר לזרים תרומה אסורה בטבול יום מעשר שני מותר בטבול יום. וכשם שהוא ממעט באכילתו כך הוא ממעט באכילתה תרומה מותרת לאונן מעשר שני אסור לאונן תרומה אינה טעונה מחיצה מעשר שני טעון מחיצה. אשכח תני מפני שהוא ממעט באכילתו ובאכילתה.
תני אין לוקחים שביעית מכסף מע"ש. *שמביא פירות מע"ש לידי פסול(ביעור)* אמר רבי יוסי במחלוקת. אמר רבי יונה דברי הכל היא. אוכלי תרומה זריזין הן. *ודווקא בתרומה ל"ח ר"ש* התיב רבי חוניה קומי רבי מנא והתנינן נתערבו *פסחים*בבכורות רבי שמעון אומר אם חבורת כהנים יאכלו, ותני עלה יאכלו כחמור שבהן. *ול"ח שמביא בכורות לידי פסול!(ממעט זמן אכילתן!)* אמר ליה אוכלי פסחים בשעתן זריזין הן כאוכלי תרומה. תדע לך שהוא כן דתנינן אין צולין בשר בצל וביצה אלא כדי שיצולו מבעוד יום ותנינן משלשלין את הפסח לתנור עם חשיכה. מעניין: דווקא "אוכלי תרומה" זריזין---לא "אוכלי בכורות"...

רבי יהושע בן לוי אומר אין מוסיפין חומש אלא על תחילת הקדשות. *כגון הקדיש שלמים והומם, ופדאו, לקח עוד הפעם*

שלמים, והומם, ורוצה לפדותו--אין מוסיף חומש א"ר לעזר ותני כן (ויקרא כז) אם בבהמה הטמאה ופדה בערכך מה בהמה טמאה מיוחדת שהיא תחילת הקדש מוסיף חומש. אף כל שהוא תחילת הקדש מוסיף חומש.

רבי שמואל בר חייא בר יהודה בשם רבי חנינה שלמים שלקחן בכסף מעשר, הוממו ופדיין, מוסיף חומש. רבי שמואל בר חייה בר יהודה בשם רבי חנינה שלמים שלקחן מדמי פסח, הוממו ופדיין, מוסיף חומש.

א"ר יודן חדא צורכה, וחדא לא צורכה!! אמר ר' מנא פסח צורכה, שלמים לא צורכה! *ומתרץ..* שלא תאמר הואיל ופסח משתנה לשם שלמים כהקדש אחד הוא, ואינו מוסיף חומש. *כמו שאמרנו לעיל (שאין מוסיפין חומש 2 פעם על "הקדש אחד")-- קמ"ל דחשיב כ "ב' הקדישות"*

א"ר הונא טעמא דר"ש *לשיטת ר"ש שאומר...* דו אמר אין הפסח עושה תמורה ושונה, הימר בו עודהו פסח, מימר בו עודהו שלמים. א"ל ר' מנא ולא דמויי הוה רבי מדמי לה?!

רבי בא רבי חייא בשם רבי יוחנן: שלמים שלקחן בכסף מעשר שני הוממו ופדיין, עוד אינן חוזרין לכמות שהיו, להיעשות שני.

רבי זעירא ר' הילא תריהון בשם ר' יוסי בן חנינה: חד אמר שלמים שלקחן בכסף מעשר פקעה מהן קדושת מעשר.
תרומה שלקחה בכסף מעשר לא פקעה ממנה קדושת מעשר.
משנה שוברת! משיבין דבר שפקעה ממנו קדושת מעשר על דבר שלא פקעה ממנו קדושת מעשר?! וחרנא אמר לית הדא אמרה משיבין דבר שפקעה ממנו קדושתו על דבר שלא פקעה ממנו קדושתו?!

ל"ש כאן ...
שהוא אומר לו עבר על טבילה אחת:

הלכה ג משנה מי שהיו לו מעות בירושלים וצריך להם, ולחבירו פירות. אומר לחבירו: הרי המעות האלו מחוללין על פירותיך. נמצא זה אוכל פירותיו בטהרה והלה עושה צורכו במעותיו. ולא יאמר כך לעם הארץ אלא בדמאי. *"שאין מוסרין מעות מע"ש לע"ה"*
פירות בירושלים ומעות במדינה, אומר: הרי המעות ההם מחוללין על פירות האלו. מעות בירושלים ופירות במדינה, אומר הרי המעות האלו מחוללין על פירות ההם. ובלבד שיעלו הפירות ויאכלו בירושלים.
מעות נכנסות לירושלים ויוצאות. פירות נכנסין ואינן יוצאין.

רשב"ג אומר אף הפירות נכנסין ויוצאין.

פירות שנגמרו מלאכתן, ועברו בתוך ירושלים, יחזור מעשר שני שלהם ויאכל בירושלים.
ושלא נגמרו מלאכתן- סלי ענבים לגת, וסלי תאנים למוקצה. *סלי ענבים העומדים לדורכן בגת, ונכנסו בירושלים...* בית שמאי אומרים: יעלה מע"ש ויאכל בירושלים. ובית הלל אומרים: יפדה ויאכל בכל מקום.

רבי שמעון בן יהודה אומר משום רבי יוסי: לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על פירות שלא נגמרה מלאכתן שיפדה מעשר שני שלהן ויאכל בכל מקום. ועל מה נחלקו? על פירות שנגמרה מלאכתן שבית שמאי אומרים יחזור מעשר שני שלהם ויאכל בירושלים. ובית הלל אומרים יפדה ויאכל בכל מקום.

והדמאי *אים חייב להפריש מע"ש רק מדין "דמאי"* נכנס ויוצא ונפדה:

גמרא אבל לא יאמר כן לעם הארץ אלא בדמאי. הא בודאי לא שאין מוסרים ודאי לעם הארץ.

ל"ש כאן כדי לעשות עיסה ולחזור, כדי לעשות עיסה ולחזור:

*פירות שנגמרו...*רשב"ל אמר זאת אומרת ירושלים עשו אותה כחצר בית שמירה. מה חצר בית שמירה טובלת (*אסור לאכול עראי)*, אף זו טובלת. א"ר יונה בדין היה אפי' בתים ששם לא יטבילו, שהן של כל ישראל! אלא זאת אומרת ירושלים עשו אותה כחצר בית שמירה, מה חצר בית שמירה תופסת, אף זו תופסת=*"קלטוה מחיצות"*.

א"ר הדא אמרה כרי שהוא טבול לראשון ולשני, אם התרו בו משום שני לוקה. התיב רבי מנא והתנינן ב"ש אומרים יחזור מע"ש שלהן ויאכל בירושלים אית לך מימר על דבית שמאי לוקה?! *הא לא נגמר מלאכתו!* אלא חומר הוא במחיצות, אוף הכא חומר הוא במחיצות. *החמירו לעניין "קליטה"*

רבי זעירא בעי הפריש עליו שני ממקום אחר, נפטר או כבר תפסתו מחיצה?
רבי יונה בעי עשה כולו שני למקום אחר, כולו נתפש, או לא נתפש אלא אחד מעשרה שיש בו?

הא סלי תאנים לאכילה וסלי ענבים לאכילה גמר מלאכה הן:

אמרו בית הלל לבית שמאי אין אתם מודים לנו בפירות שלא נגמרה מלאכתן שיפדה מעשר שני שלהן ויאכל בכל מקום אף פירות שנגמרה מלאכתן כן! אמרו להם בית שמאי לא אם

אמרתם בפירות שלא נגמרה מלאכתן שהוא יכול להבקירן ולפוטרן מן המעשרות, תאמרו בפירות שנגמרה מלאכתן שאינו יכול להבקירן ולפוטרן מן המעשרות. אמרו להן בית הלל אף פירות שנגמרה מלאכתן יכול הוא להבקירן ולפוטרן מן המעשרות! וכי סלי תאנים וענבים לאכילה, שמא אין יכול להבקירן ולפוטרן מן המעשרות?! [הדא אמר' סלי תאנים לאכילה וסלי ענבים לאכילה גמר מלאכה הן]

אמרו להן בית שמאי: לא אם אמרתם בפירות שלא נגמרה מלאכתן, שהוא יכול להוציא עליהן שני ממקום אחר, תאמרו בפירות שנגמרה מלאכתן, שאינו יכול להוציא עליהן שני ממקום אחר. הדא פשטא שאילא אמר רבי זעירא. *ר' זעירא בעי...לעיל*
רבי חנינא ורבי יונתן ורבי יהושע בן לוי עלו לירושלים נתמנו להן פירות וביקשו לפדותן בגבולין אמר לון חד סבא, אבוכון לא הוון עבדין כן! אלא מפקרן חוץ לחומה ופודין אותן שם. סבתא הוות סברה מימר רואין את המחיצות כאלו עולות, ואילין רבנן הווין סברין מימר אין רואין את המחיצות כאלו עולות. סבתא הוות סברה מימר כרבי ליעזר, ואילין רבנין הווין סברין מימר כרבי יהושע.

רבי פינחס מסאב לה *מטמא אותם* ופדה לה, דו חשש לדו ולדין.

רבי יעקב בר אידי ור' יהושע בן לוי הלכה כדברי
התלמיד:*רשב"י משום ר"י*

*והדמאי..*אמר רבי זעירא ובלבד בפירות שהן טבולין לדמאי.
הא דמאי עצמו =*מע"ש של דמאי* כבר תפסתו מחיצה:

הלכה ד משנה אילן שהוא עומד בפנים ונוטה לחוץ, או עומד
לחוץ ונוטה לפנים, מכנגד החומה ולפנים- כלפנים. מכנגד
החומה ולחוץ- כלחוץ.
בתי הבדין שפתחיהן לפנים וחללן לחוץ, או שפתחיהן לחוץ
וחללן לפנים, בש"א: הכל כלפנים. ובית הלל אומרים: מכנגד
החומה ולפנים, כלפנים, מכנגד החומה ולחוץ, כלחוץ.

הלשכות בנויות בקודש ופתוחות לחול, תוכן חול וגגותיהן
קודש. בנויות בחול ופתוחות לקודש, תוכן קודש וגגותיהן חול.

בנויות בקודש ובחול, ופתוחות לקודש ולחול, תוכן וגגותיהן-
מכנגד הקודש ולקודש, קודש, מכנגד החול ולחול, חול:

גמרא אמר רבי לעזר "לחומרין" רבי יוסה בעי מהו לחומרין?
אמר רבי יונה הדא דתנינן תמן בתי הבדין שפתחיהן לפנים
וחללן לחוץ, מכנגד החומה ולפנים כלפנים. מכנגד החומה

ולחוץ כלחוץ. אין אוכלין שם קדשים קלים כלחוץ. ולא פודין שם מעשר שני כלפנים. פתחיהן לחוץ וחללן לפנים, מכנגד החומה ולחוץ כלחוץ, מכנגד החומה ולפנים כלפנים, אין אוכלים שם קדשים קלים, כלחוץ, ולא פודין שם מעשר שני, כלפנים.*כ כל מה שנאמר במתני', היא רק לחומרא*

אמר רבי יעקב בר אחא כיני מתניתא: ....תוכן קודש וגגותיהן חול, ... מכנגד הקודש ולקודש קודש, מכנגד החול ולחול חול.

בנויות בקודש ופתוחות לקודש ולחול, תוכן קודש. בנויות בחול ופתוחות לקודש ולחול, תוכן חול.

הן דאת אמר תוכן קודש, אוכלין שם קדשי קדשים ושוחטין שם קדשים קלים, וטמא שנכנס לשם חייב.

רב יהודה בשם רב אין לוקין אלא על אורך מאה ושמונים ושבע על רוחב מאה ושלשים וחמש.

והתני לשכה שהיא בנויה בשיווי חומת העזרה אוכלין שם קדשי קדשים ושוחטין שם קדשים קלים וטמא שנכנס לשם פטור! תיפתר כהדא תנייא. דתני אמר רבי יוסי זו משנת ר' עקיבה. אבל דברי חכמים, הבדילו כל הלשכות, וכל הלשכות

הולכין אחר פתחיהן: *לכל מילי*

הלכה ה משנה מעשר שני שנכנס לירושלים ונטמא, בין שנטמא באב הטומאה בין שנטמא בולד הטומאה, בין בפנים בין בחוץ, בית שמאי אומרים: הכל ייפדה ויאכל בפנים, *כ חייב לפדותו- ואפ"ה חייב לאוכלן בפנים* חוץ משנטמא באב הטומאה בחוץ. ובית הלל אומרים: הכל ייפדה ויאכל בחוץ, חוץ משנטמא בולד הטומאה בפנים:

גמרא כתיב (דברים יד) כי לא תוכל שאתו. מה נן קיימין? אם בריחוק מקום כבר כתיב כי ירבה ממך. אם בקירוב מקום כבר כתיב ונתת הכסף. אלא מהו לא תוכל שאתו? לא תוכל לפדותו *כי אתה עומד בפנים--ואפ"ה שרי לך משום טומ'!* וכתיב ונתת הכסף.

תני בר קפרא אמר: אב הטומאה- דבר תורה. וולד הטומאה- מדבריהן.
רבי יוחנן אמר בין זה בין זה דבר תורה.

וקשיא דבית שמאי על דרבי יוחנן. דבית שמאי אומרים הכל ייפדה ויאכל בפנים חוץ משנטמא באב הטומאה בחוץ. מה בין וולד הטומאה בחוץ, ובין אב הטומאה בחוץ? זה וזה לא דבר תורה הוא?! ואפילו על דברי ב"ה לא מקשייא?! דב"ה אמרין

הכל ייפדה ויאכל בחוץ חוץ משנטמא בולד הטומאה בפנים. מה בין ולד הטומאה בפנים מה בין אב הטומאה בפנים? זה וזה לא דבר תורה הוא?!

לא הוי בה רבנן אלא על דבר קפרא! *לא הקשו רבנן אלא על בר קפרא! (כ גם לדידיה תיקשי)* וקשיא דבר קפרא על דבית שמאי, דבית שמאי אומרים הכל ייפדה ויאכל בפנים חוץ משנטמא באב הטומאה בחוץ. מה בין אב הטומאה בין בחוץ בין בפנים? זה וזה לא דבר תורה הוא! *למה החמירו כשנטמא בפנים? ומת'..* שלא יהו אומרים ראינו מעשר שני שנכנס ויוצא. מעתה לא ייפדה! שלא יהו אומרים ראינו מעשר שני נכנס לירושלים ונפדה! קול יוצא ליוצא ואין קול יוצא לפדיון

??? בשעה שניטמא בפנים מחיצה תופסתו, בשעה שניטמא בחוץ אין מחיצה תופסתו. ???*לא ידעתי מקומו...*

ואפילו על דבית הלל לית הוא מקשייא?! דבית הלל אומרים הכל ייפדה ויאכל בחוץ חוץ משנטמא בוולד הטומאה בפנים. מה בין ולד הטומאה בין בחוץ בין בפנים? זה וזה לא מדבריהן הוא?! *ולמה נפדה ונאכל בחוץ? והלא מה"ת טהור הוא! (כשנטמא בחוץ) ומת'* כשהכניסן על מנת שלא תתפשנו מחיצה.

אמר רבי זעירה הדא אמרה מעשר שני טהור שהכניסו על מנת שלא תתפשנו מחיצות אין מחיצה תופשתו.

רבי יונה בעי טהור דבר תורה ואת אמרת הכין?! אלא כיני עבר ופדאו פדוי.

רבי יעקב דרומייא בעי קומי רבי יוסי, נטמא חוץ לירושלים, ונכנס, לא יצא! שלא יהו אומרים ראינו מעשר שני נכנס לירושלים ויוצא.

רבי חייה בר אדא בעי קומי רבי מנא, ניטמא בולד הטומאה *בפנים* ופדאו, *ולא מהני הפדיון להוציאו...* וחזר וניטמא באב הטומאה? נאמר, אם היו המעות הראשונות קיימות, מחלל עליהן. ואם לאו אינו מחלל עליהן. *רק יחלל על מעות אחרות-ואח"כ יוציא הפירות לחוץ ויאכלם* ואין לוקין לא על המעות הראשונות, ולא על המעות השניות.

ר' יונה בעי אף ללוקח כן? א"ר מנא מחיצה תופסת, והלוקח תופס =*מבטל אפשרות פדיון* . כשם שנאמר במחיצה, כך נאמר בלוקח:*שאים נטמא בוולד הטו', א"א לפדות (ולאכול בחוץ-רק יפדה ויאכל בפנים)*

הלכה ו משנה הלקוח בכסף מעשר שנטמא ייפדה, רבי

יהודה אומר יקבר. אמרו לו לרבי יהודה מה אם מעשר שני עצמו שניטמא הרי זה נפדה, הלקוח בכסף מעשר שניטמא אינו דין שייפדה! אמר להן: לא אם אמרתם במעשר שני עצמו שכן הוא נפדה בטהור ובריחוק מקום, תאמרו בלקוח מכסף מעשר שאינו נפדה בטהור ובריחוק מקום.

צבי שלקחו בכסף מעשר ומת, יקבר על ידי עורו. רבי שמעון אומר: ייפדה.
לקחו חי ושחטו, ונטמא, ייפדה. רבי יוסי אומר יקבר.
לקחו שחוט ונטמא, הרי הוא לו כפירות.

המשאיל קנקן למעשר שני *לתת בתוכו יין של מע"ש*, אעפ"י שגפן, לא קנה מעשר.= *לא נתפש הקנקן בקדו' מע"ש*

זלף לתוכן סתם, עד שלא גפן, עולות באחד ומאה, משגפן מקדשות בכל שהן. עד שלא גפן, תורם מאחת על הכל, משגפן תורם מכל אחת ואחת.
ב"ש אומרים מפתח ומערב לגת. וב"ה אומרים מפתח ואינו צריך לערות.

לקח קנקן יין-ירושלמי, במעות של מע"ש, יצא הקנקן לחולין...

במה דברים אמורים? במקום שדרכן לימכור סתומות, אבל במקום שדרכן לימכר פתוחות, לא יצא קנקן לחולין.

ואם רצה להחמיר על עצמו למכור במידה, יצא קנקן לחולין. *שהרי לא שילם מעות (מע"ש) בשביל הקנקן* רבי שמעון אומר: אף האומר לחבירו: "חבית זו אני מוכר לך חוץ מקנקניה" יצא קנקן לחולין:

גמרא מה טעמא דרבי יודה? כסף ראשון ולא כסף שני. אלא מן מה דאינון מתיבין ליה מקל וחומר, הוא מותיב לון מק"ו.

רבי יוסי בשם רבי יוחנן: צבי עשו אותו כקדשי בדק הבית לטעון העמדה והערכה. רבי ירמיה בעי קומי ר' זעירה**,** בהמה טמאה מהו שתיטען העמדה והערכה? אמר ליה אילולי דאמר רבי יוסי בשם רבי יוחנן חיה טהורה טעונה העמדה והערכה, בהמה טמאה לא. א"ר הילא ותני כן (ויקרא כד) ואם בבהמה הטמאה ופדה בערכך. מה בהמה טמאה מיוחדת ששוה שעת פדיונה לשעתה קדישה,*כ לא נשתנתה כלום במיתתה...* אף אני ארבה את המתה ששוה שעת פדיונה לשעת הקדישה *ש<u>אינם</u> טעונים הוה"ע ואפשר לפדותם*, ומוציא את שאמר הרי זה הקדש ומתה שלא שוות שעת פדיונה לשעת הקדישה.*א"א לפדותה*

אמר רבי יוסי מתניתא אמרה כן: חמורה מועלין בה ובחלבה. וחלב לאו כמיתה היא?! וכל שהוא טעון פדיון מועלין בו! *כ כיון שמועלין בחלבה, אלמא יכולין לפדות החלב!* אין תיפתריניה לשם הילכות מיתה,*שהקדיש רק החלב* לא יכיל, דתנינן חמורה! א"ר חנינא קומי רבי מנא תיפתר כר' שמעון דרבי שמעון אמר קדשי בדק הבית אין טעונין העמדה והערכה. אמר ליה אין כרבי שמעון למה לי חמורה אפילו שאר כל בהמה!!

א"ר זעירא: אמרה תורה פורטיהו במקדש וכונסיהו בגבולין. מה במקדש יצא קנקן לחולין, אף בגבולין נתפס קנקן מעשר:

רבי חייא בשם רבי יוחנן כיני מתניתא: אם עד שלא גפן קרא שם,*"הרי זו מעשר"* לא קנה מעשר קנקן. משגפן קרא שם, קנה מעשר קנקן. עד שלא גפן קרא שם, עולות באחד ומאה. אם משגפן קרא שם, מקדשות כל שהן. אם עד שלא גפן קרא שם, תורם מאחד על הכל, משגפן קרא שם תורם מכל אחד ואחד.

במה דברים אמורים? בשל יין, אבל בשל שמן בין עד שלא גפן בין משגפן, לא קנה מעשר קנקן. בין עד שלא גפן בין משגפן עולות באחד ומאה. בין עד שלא גפן בין משגפן תורם מאחד על הכל:

אמר רבי חנניא, וקשיא על דבית שמאי, מה בינה לחמשה שקין בגורן? אילו חמשה שקין בגורן שמא אין תורמין ומעשרין מזה על זה?!
רבי יהושע בן לוי אמר על הראשונה הושבה. רבי בא אמר על השנייה.*פלוגתא דב"ש וב"ה קאי רק על "משגפן.."*

אם אמר, רביעית חולין יש לי בחבית זו, יצא קנקן לחולין. רבי חייא בשם רב יוחנן מתניתא אמרה כן: רבי שמעון אומר אף האומר לחבירו חבית זו אני מוכר לך חוץ מקנקנה יצא קנקן לחולין:

מסכת מעשר שני פרק ד *וביום הששי חוה"ס תשעד*

הלכה א משנה המוליך פירות מעשר שני ממקום היוקר למקום הזול, או ממקום הזול למקום היוקר פודיהו כשער מקומו.*שנמצא <u>עכשיו</u> שם*

המביא פירות מן הגורן לעיר, כדי יין מן הגת לעיר, השבח לשני ויציאה מביתו.

פודין=*מחללין* מעשר שני כשער הזול. כמות שהחנוני לוקח..*לוקח הרבה פירות בסלע, כן מחללין הרבה פירות על*

סלע ולא כמות שהוא מוכר. כמות שהשולחני פורט*לוקח "הרבה" פרוטות ונותן בעדם סלע...* לא כמות שהוא מצרף.

אין פודין מעשר שני אכסרה=*בלי שומא*. את שדמיו ידועין נפדה על פי אחד, ואת שאין דמיו ידועין נפדה על פי שלשה. כגון היין שקיסס, ופירות שהרקיבו, ומעות שהחליאו:

גמרא המוליך פירות כו'. א"ר יונה לא אמרו אלא המוליך הא בתחילה אסור. ובפירות מעשר שני, אבל בפירות שהן טבולין למעשר שני אפילו לכתחילה מותר.

כהדא רבי ה"ל פירין הכא ופירין בכותניין, והוה קבע מעשרות דהכא תמן, ומפרק לון בשערא דתמן.

תני בין ביוקר והוזלו בין בזול והוקרו *לעולם פודם כשער בזול (ודלא כמתני'.)* ניחא ביוקר והוזלו, בזול והוקרו?! שנייא היא שהוא יכול להערים עליו ולפוטרו מן החומש.*כיון דשייך "הערמה" במ"ש (עיין4:4), הקילו בו*

תני אבא בר חילפיי בר קריי' אמר בד"א? בודאי אבל בדמאי בין ביוקר והוזלו בין בזול והוקרו מוכרו בזול. למה? *מקילין (בדמאי)*משום שנראה להימכר בזול, או משום שאינו=*שהינו* יכול להחזירו למקומו? מה נפיק מביניהון חזרו והוקירו

במקומו אין תימר משום שאינו=*שהינו* יכול להחזירו למקומו הרי הוקירו ואין תימר משום שנראה להימכר בזול אפי' כן נראה להימכר בזול.
כהדא דר' חייא בר ווא הוה ברומי וחמתון מפרקין אילין ניקלוסיא*תמרים חשובות* דהכא, תמן *ברומי*, בשערה דהכא=*בזול*.
אמר מאן דהורי לון, חילפיי בר קירויא אורי לון.

???תני משתכר הוא אדם עד שקל משתכר הוא אדם עד רביעית. היאך עבידא? דינרא הכא בתרין אלפין, ובאדבאל בתרין אלפין ולק*מין מטבע קטן* והוא בעי מיתן חמשין רבוא ומיסוק דיהב ליה הכא בתרין אלפים וחמשין ריבוא.
???*פודהו בזול, ומעלה הפירות למקום היוקר ומוכרן (125%)*

תני אין פודין מעשר שני לשם שני,(*כדיי שלא יזלזלו בשוויה)* אלא לשם חולין. רבי שאול בעי הגע עצמך שהיו הכל יודעין בו שהוא שני? אפילו כן!:

תני אין פודין =*מפרישין* מעשר שני אלא במין על מינו. דלא כן מה אנן אמרין פודין מן החיטים על השעורין ומן השעורין על החיטים?! לכן צריכה אפילו מן האגדו על השמתית ומן השמתית על האגדו.

א"ר חנניא ר' היה לוקח קישואין בכורות למלכות! וקובע מעשר שני שלהן על כל עוקץ ועוקץ. ראה אותן כאלו הן חתוכות.*ופודם כשווי של עוקץ חתוך!* רבי יוחנן בעי שלימות ואתא מרת חתוכות?! א"ר יונה ויאות?! אלו שנים שהיו שותפין בקישות אחת לזה חלק אחד ולזה ט' חלקי' שמא הוא אומר לו טול חלקך ואני חלקי אלא על ידי זה ועי"ז נמכר ביוקר והכא על ידי זה ועל ידי זה נמכר ביוקר!
כהדא ר"ש ב"ר הוה מקפיד על אילין דרומיא דהוון מזלזלין בה. נסתון בר קפרא, וקרטטה קומוי,*לקחן בר קפרא וחתכן...* א"ל טב הוא כלום?... עד כדון מילה מקרטטה ולא טבא, מילה מקרטטה וטבא?*(יש דברים ששוים <u>יותר</u> כשהן חתוכות* ???ר' יהושע בן לוי אמר אין פודין מעשר שני אלא עד שלשים וששה בשווי. ???*לא לזלזל ....*

וא"ר חזקיה זה שהוא מחלל לא יהא מחלל על חצי פרוטה. שלא יהא כמחלל על אסימון. אלא עד שוה פרוטה.

א"ר אימי כמה עלל קומי רבי יוחנן ורשב"ל, ואינון אמרי פוק ואישלם כהדין תנייה: פודין מעשר שני כשעת הזול ולא כשעת היוקר. כמות שהחנוני לוקח לא כמות שהוא מוכר. כמות שהשולחני פורט לא כמות שהוא מצרף. עד כדון דבר מרובה,*מותר לזלזל* היה דבר ממועט? אפילו כן כמות

שהחנווני לוקח לא כמות שהוא מוכר, כמות שהשולחני פורט לא כמות שהוא מצרף.

רב נחמן בר יעקב מחוי חות*לשל תמרים* לנגרא ומפרק על פומיה.

ר' ינאי מחוי רובע חיטין לטחוניא ומפרק על פומיה.

רבי סימון חווי פירין לרבי חלקיה, א"ל בשוויהן? א"ל כן. א"ר חלקיה בשם רבי סימון אין פודין מעשר שני על פי השוטים.*דאסור לזלזל*

רבי פינחס חווי פירין לגרוסה *טוחני פולים* א"ל בשוויהן? א"ל הכין א"ר חלקיה בשם רבי סימון אין פודין מע"ש על פי השוטין.

א"ר שמי כמה דבר נש בעי בטהרת טהורה בתקופת תמוז בתר בלני,*=חם מאד לבלנים..ומ"עוצבנים" מאד...* מסיק לזורזייה, ומיתיה פריטין ומיפרקיניה. *אז לוקח ה"סחורה" שלו ושואלן..(כ מותר לזלזל)*

אמר רבי ירמיה כמה דבר נש בעי בערובתא בפתי רמשא, *בערב-שבת לפנות ערב* מנשייא קלען *נשים הקולעות*

שערותיהן, ומעביר עליהן, ומייתי פריטי ומפרקיניה.

א"ר יודן בר גדיא רבי יעקב בר בון: מניחין עליו *עלים של ירק* עד שיכמושו, ופודה אותן מוצאי שבת מיד.

רבי מנא ה"ל משח *שמן* ואחתיה לעכו. א"ל רבי חייא בר אדא אין ההוא מישחה דבית מעקה קיים, הא ענתך דיפרקניה!*(vdhg הגיע הזמן לפדותו עכשיו..כנראה, שמן בעכו זול מאד..)* דלא טב שיתא מני.

א"ר יוחנן פודין מעשר שני על פי ג' לקוחות ואפילו אחד מהן גוי אפילו אחד מהן בעל. רבי יונה בעי שניהם גוים? לא! שניהם בעלים? לא! אחד גוי ואחד בעל לא! אלא לצדדין איתאמרת:

הלכה ב משנה בעל הבית אומר בסלע ואחר אומר בסלע בעל הבית קודם מפני שהוא מוסיף חומש. בעל הבית אומר בסלע ואחר אומר בסלע ואיסר את של סלע ואיסר קודם מפני שהוא מוסיף על הקרן.

הפודה מעשר שני שלו מוסיף עליו חמישיתו בין שהוא שלו ובין שניתן לו מתנה:

גמרא ואין חומשו של זה מרובה על תוספתו של זה?! אמר רבי אבין שנייא היא שהוא יכול להערים עליו ולפוטרו מן החומש:

של סלע ואיסר קודם מפני שהוא מוסיף על הקרן. רבי יעקב בר אידא בשם רבי יסמיי כל מעשר שני שאין בקרנו שוה פרוטה אינו מוסיף חומש. רבי יוסי בי רבי סימון בשם ר"י כל מעשר שני שאין בחומשו שוה פרוטה אינו מוסיף חומש. התיב רבי בא בר ממל והתנינן חמש פרוטות הן. ונתני שש על דעתיה דר' סימאי וקרנו של מעשר שני בשוה פרוטה, ושבע על דעתיה דר"י וחומשו של מעשר שני שוה פרוטה! ועוד מן הדא דא"ר יוסי בשם רבי מנא בר תנחום רבי אבהו בשם רבי יוחנן אין קרקע נקנה בפחות משוה פרוטה.

מעשר שני שאין דמיו ידועין*כ זל מאד* דיו שיאמר הוא וחומשו מחולל על הסלע הזה. רבי יוסי בשם ר' קריספא ר' יונה בשם ר' זעירא בסלע של מעשר שני היא מתניתא *אף שכבר "מלא" מחילולי מע"ש,* אי אפשר שלא יהא שם חולין כל שהן.*וודאי ש"השאיר" במטבע משהו "חולין"*

אמר רבי יוחנן הקדש שפדייו יותר על דמיו, תפס את הכל. מעשר שני שפדייו יותר על דמיו, לא תפס את הכל. מה בין הקדש מה בין מעשר שני? אמר רבי אימי שכן אדם מצוי

להיות מרבה בהקדישו. רבי זעירא בעי קומי רבי אימי נבדק אותו האיש ואמר לא לכך נתכוונתי? אמר ליה לכשיבדוק...

רבי יונה בעי כמאן דאמר כנכסיו ברם כמאן דאמר אינו כנכסיו הוא, מה בין הקדש ומה בין מעשר שני? אמר רבי יוסי לא כן כבר אתמר טעמא שכן אדם מצוי להיות מרבה בהקדישו.

אמר רבי יוחנן הקדש פדייו ולא הוסיף חומש, הרי זה פדוי. מע"ש שפדייו ולא הוסיף חומש, הרי זה אינו פדוי. מה בין הקדש ומה בין מעשר שני? אמר רבי הילא הקדש יש לו תובעין מעשר שני אין לו תובעין. רבי יונה בעי כמאן דאמר כנכסיו הוא, ברם כמאן דאמר אינו כנכסיו, מה בין הקדש מה בין מעשר שני? אמר רבי יוסי ולא כבר איתמר טעמא הקדש יש לו תובעין מעשר שני אין לו תובעין:

הפודה מעשר שני שלו מוסיף עליו חמישיתו בין שהוא שלו בין שניתן לו במתנה. מתניתא דרבי מאיר היא. דרבי מאיר אומר אין מתנה כמכר. אמר רבי יונה דברי הכל היא תיפתר בפירות שהן טבולין למעשר.=*שניתנו לו בעודן טבל*
והתנינן הפודה נטע רבעי שלו מוסיף עליו חמישיתו בין.....,
אית לך מימר בפירות שהן טבולין למעשר שני? והתנינן לנטע רבעי, לא לנטע רבעי עצמו! ברם הכא מעשר הוי סופך מימר...

הלכה ג משנה מערימין על מעשר שני. כיצד? אומר אדם לחבירו לבנו ולבתו הגדולים לעבדו ולשפחתו העברים: הילך מעות האלו ופדה לך את מעשר זה. אבל לא יאמר כן לבנו ולבתו הקטנים לעבדו ולשפחתו הכנענים מפני שידן כידו.

*הערמה אחרת..*היה עומד בגורן ואין בידו מעות, אומר לחבירו: הרי הפירות הללו נתונים לך מתנה וחוזר ואומר לו הרי הן מחוללין על מעות שבבית:

גמרא רבי אבון אמר איתפלגון רבי לעזר ורבי יוסי בר חנינה. חד אמר למה מערימין עליו? מפני שכתוב בו ברכה. וחרנה אמר למה פודין אותו בשער הזול? מפני שכתוב בו ברכה.

מה נן קיימין? אם כשאמרו לו "צא ופדה לי" שלוחו הוא. צא ופדה לך שלו הן. אלא כי נן קיימין כשאמר לו פדה לי משלך.*(מקנה לו המעות)* פדה לך משלי.*(מקנה לו הפירות)* ותני כן: פדה לי משלך, פדה לך משלי. אינו מוסיף חומש. א"ר יוחנן כל מעשר שאינו הוא ופדיונו משלו אינו מוסיף חומש. ר' יוסי בי ר' בון בשם ר' חנינא טעמא דר' יוחנן (ויקרא כז) ואם גאל יגאל איש ממעשרו חמישיתו יוסיף עליו. כדי שיהא הוא ופדיונו משלו.

*עירובין 7:6 ומזכה להם ע"י...אמה.*מה נן קיימין? אם בגדולה זכת בסימנים. אם בקטנה, קטן זכה?! א"ר יודן בר שלום קומי רבי יוסי תפתר כמאן דאמר הקטן תורם. א"ל ואפילו כמ"ד הקטן תורם, קטן זכה?!
על דעתין דרבנין דתמן, ניחא. דתמן אמרין בשם רב נחמן בר יעקב כל שנותנין לו אגוז ומשליכו צרור והוא נוטלו המוציא בידו כמוציא באשפה. אגוז והוא נוטלו צרור והוא משליכו גזילו גזל מפני דרכי שלום. אגוז וצרור והוא נוטלן ומצניען ומביאן לאחר זמן גזילו גזל גמור. זכה לעצמו אבל לא לאחרים. רב הונא אמר כשם שהוא זוכה לעצמו כך הוא זוכה לאחרים. [הכל מודים שאין מתנתו מתנה. דכתיב (שמות כב) כי יתן איש. מתנת איש מתנה ואין מתנת קטן מתנה]

דברי חכמים, רבי יודה בר פזי בשם רבי יוחנן רבי יעקב בר אחא בשם רבי יוחנן לעולם אין גזילו גזל גמור עד שיביא שתי שערות. [רבי אבהו בשם רבי יוחנן הדא דתימא *(פלוג' דר יוסי וחכמים)*להוציא ממנו בדין אבל להביא קרבן שבועה כל עמא מודיי עד שיביא שתי שערות] ברם כרבנין דהכא?*דס"ל דלחכמים (גיטין5:9) אין <u>שום קטן</u> זוכה*

[חברייא בשם רבי יוסי בעי מעתה אפי' לעצמו לא יזכה דכתיב אל רעהו עד שיהא כרעהו?]

רבי יוסי בי רבי בון בשם רב שמואל בר רב יצחק פתר לה *(משנה דעירובין)* בשיטת אפיוטות. דתנינן תמן אפיוטות מקחן מקח וממכרן ממכר במטלטלין.והתנינן אבל אינו מזכה לא ע"י בנו ובתו הקטנים ולא ע"י עבדו ושפחתו הכנענים מפני שידן כידו רבנן דקיסרין אמרין כאן בקטן שיש בו דעת כאן בקטן שאין בו דעת

תמן תנינן השואל את הפרה ושילחה לו ביד בנו ביד עבדו ביד שלוחו לית הדא אמרה שהעבד זכה מרבו לאחר. א"ר לעזר תפתר בעבד עברי. א"ר יוחנן אפי' תיפתרינה בעבד כנעני תיפתר באומר לו פתח לה והיא באה מאיליה ותני כן הנהיגה המשיכה קרא לה ובאת אחריו נתחייב לה לשלם כשואל. רבי זעירא שמע לה מן הכא אבל אינו מזכה לא ע"י בנו ובתו הקטנים ולא ע"י עבדו ושפחתו הכנענים מפני שאין ידן כידו. לית הדא אמרה שאין העבד זכה מרבו לאחר? תיפתר כרבי מאיר. דרבי מאיר עביד יד העבד כיד רבו. והתני אשתו!*עירובין 7:6 (מזכה להם ע"י אשתו..) והא* רבי מאיר סבר יד האשה כיד בעלה! רבי חנניא בשם רבי פינחס תיפתר כהדין תנייה דתני אשתו אינה פודה לו מעשר שני, רשב"א אומר משום ר"מ <u>אשתו פודה לו</u> מע"ש. והדין תניה רבי מאיר עביד יד העבד כיד רבו, ולא יד האשה כיד בעלה:

בראשונה היו עושין כן במעות. היו נוטלין אותן ובורחין. התקינו

שיהא עושין בפירות *שיהא מקנה הפירות לשמעון (וסומך עליו שלא יקחנו ויברח...)* ושוב *פודהו ראובן במעותיו בלי הוספת חומש* אף על פי כן היו נוטלין אותן ואוכלין אותן. התקינו שיהא מזכה לו אחד מעשרה לקרקע.*(ומקנה לו אגביו את הפירות בכל מקום שהוא)*
???רבי איניא בר סיסי סלק גביה רבי יונה, אמר ליה, אפרוק לך בהדא סילעא? אמר אי בעי מינס נסא חזר ונסתה מיניה. א"ר יונה כד שרית דעתיה דאלו נסתה לא הוה אמר לי כלום לפום כן יהבית יתה ליה:*ר יונה נכנס לבקר את ר איניא. ור' יונה לקח ממעות של ר איניא ושאל לו: האים אתה רוצה שאפדה בשבילך? וכאשר שיער ר' יונה כי יכול לקחת המעות ולברוח -הרי שהקנה לו בדעת גמור- אז פדה מע"ש של ר איניא, ושוב "החזיר" לו המעות???*

הלכה ד משנה משך ממנו ר' *משמעון* מעשר בסלע, ולא הספיק לפדותו עד שעמד בשתים, נותן לו ר' *לשמעון* סלע ומשתכר בסלע, ומעשר שני שלו.=*הפירות*

משך ממנו מעשר בשתים, ולא הספיק לפדותו עד שעמד בסלע, נותן לו סלע מחוליו, וסלע של מעשר שני שלו. ר *פורע לשמעון סלע של חולין וסלע של מ"ש.* אם היה *שמעון* עם הארץ, נותן לו מדמיו.*חייב ראובן לשלם סלעים-חולין (לא ל"מסור" סלע מע"ש ביד ש)*

הפודה מעשר שני ולא קרא שם, רבי יוסי אומר דייו. רבי יהודה אומר צריך לפרש. היה מדבר עם האשה על עיסקי גיטה וקידושיה נתן לה קידושיה ולא פירש רבי יוסי אומר דייו ורבי יהודה אומר צריך לפרש:

גמרא מתני' דלא דרבן שמעון בן גמליאל דתנינן רבן שמעון בן גמליאל אומר לעולם משיכתו של מעשר שני הוא פדיונו:

נותן לו סלע מחוליו...רבי יוסי בשם ר' לעזר אין מוסיפין חומש על הסלע השנייה.=*"סלע של מ"ש שנותן"* והיה רבי לעזר מסתכל ביה. אמר ליה מה את מסתכל בי. אף רבי הילא מודי בה כיי דאמר רבי יוחנן כל מע"ש שאין הוא ופדיונו משלו אינו מוסיף חומש:

מהו צריך לפרש? זה גיטיך וזה קידושיך והכא זה פדיון מעשר שני. רבי זעירא חייא בר בון אבא בר תחליפא בשם רבי הושעיה מה פליגין? כשהפליגו דעתן לעניינות אחרים. אבל אם היו עסוקים באותו עניין גט הוא.

רבי חגי בעי קומי רבי יוסי רבי כרבי יוסי ורבי נתן כרבי יודה דתנינן תמן: אי איפשי שתקבל לה, אלא <u>הא לך ותן לה</u> אם רצה להחזיר יחזיר.

מתנית' דרבי דתני: אמרה הבא לי גיטי, והלך ואמר לו: אשתך אמרה התקבל לי גיטי, "הוליכו לה" ו"נתנו לה" "זכה לה" "התקבל לה", אם רצה להחזיר לא יחזיר דברי רבי. רבי נתן אומר "הוליכו לה" ו"נתנו לה" אם רצה להחזיר יחזיר. "זכה לה" "התקבל לה" אם רצה להחזיר לא יחזיר. רבי אומר בכולן לא יחזיר, עד שיאמר לו א"א שתקבלי אלא שתוליכי לה. וקשיא על דרבי הא לך מדבורי *נימא "הילך"= כדיבור שלי!* אם רצה להחזיר לא יחזיר?! וקשיא על דרבי נתן, הא לך מדיבורא *נימא "הילך"=כדיבור שלה!* אם רצה להחזיר יחזיר?!

רבי חונא אמר נעשה שלוחו ושלוחה.

איסה אמר כולהן דתנינן שלוחו ושלוחה מגורשת ואינה מגורשת.

אמר ליה ומה בידך? ואמר רבי זעירא חייה בר בון אבא בר תחליפא בשם רבי הושעיה מה פליגין כשהפליגו דעתון לעניינים אחרים. אבל אם היו עסוקין באותו עניין גט הוא. והכא אפילו הן עסוקין באותו עניין היא המחלוקת.

רבי עזרה בעי קומי רבי מנא אף לעניין מתנה כן, אדם עושה

שליח לקבל דבר שאינו שלו? אמר ליה תמן התורה זיכת אותה בגיטה והיא עושה שליח לקבל דבר שהוא שלה. אית לך מימר במתנה אדם עושה שליח לקבל דבר שאינו שלו?!

ועוד מן הדא דאמר רבי יוסי ר' יעקב בר זבדי רבי אבהו בשם רבי יוחנן אמר ליתן מתנה לחבירו וביקש לחזור בו חוזר בו. [קם רבי יוסי עם רבי יעקב בר זבדי אמר ליה והיינו הין צדק?! אמרין בשעה שאמר הין צדק הוה]

הלכה ה משנה המניח איסר*כדיי לחלל עליו פירות מע"ש שרוצה לאכול בבני-ברק* ואכל עליו חציו, והלך למקום אחר *יפו* והרי הוא יוצא בפונדיון, אוכל עליו עוד איסר.

המניח פונדיון ואכל עליו חציו, והלך למקום אחר והרי הוא יוצא באיסר, אוכל עליו עוד פלג.*חצי-איסר*

*******פירשנו ע"פ רבינו שמשון משנץ*******משנה סתומה מאד!*

###המניח איסר של מעשר שני,=*להיות מפריש עליו פירות הטבולין למע"ש* אוכל עליו אחד עשר איסר ואחד ממאה באיסר.*פירות השווין 11.111 איסר (אחר ניכוי 1/10 למ"ר, נשאר 10 , ו1/10 מזה הוא האיסר למע"ש)*

בית שמאי אומרים הכל עשרה *ס"ל שכבר הופרש מע"ר(עיין גמ')*
ובית הלל אומרים בודאי אחד עשר, ובדמאי עשרה:###

גמרא תני רבי חייא שני איסרין פונדוין. א"ר מתניא מתניתא אמרה כן המניח איסר ואכל עליו חציו והלך לו למקום אחר והרי הוא יוצא בפונדיון אוכל עליו עוד איסר.

###שמואל אמר לא מצייא תנייה אין יסב חד לעשרה צריך למיסב חדא למאת. אין יסב חדא למאת צריך למיסב חדא לאלף. אין יסב חדא לאלף צריך למיסב חדא לעשרת אלפים: *כ החשבון של המשנה הוא .1+.01+.001+.0001.....(כמו שכתבתי)*

בית שמאי אומרים בודאי אחד עשר, ובדמאי עשרה.*בדמאי אין להניח שכבר תיקן מע"ר...* תני בר קפרא בין בדמאי בין בודאי אחד עשר הן. הורי רבי יודן בי רבי שלום כהדא דתני בר קפרא.

ב"ש כרבי ליעזר דרבי ליעזר אמר הנאמן על השני נאמן על הראשון? א"ר יוסי דברי הכל היא עשו אותו כתוספות הביכורים מה תוספות הביכורים נאכלת בטהרה ופטור' מדמאי אף זה נאכל משום שני ופטור מן הראשון. אתא ר' חנניה

בשם רבי יוסי דר' ליעזר היא###

הלכה ו משנה כל המעות הנמצאין, הרי אלו חולין ואפילו דינרי זהב עם הכסף ועם המעות. מצא בתוכן חרש וכתוב עליו מעשר, הרי זה מעשר.

המוצא כלי וכתוב עליו קרבן, רבי יהודה אומר אם היה של חרש, הוא חולין ומה שבתוכו קרבן. ואם היה של מתכת, הוא קרבן ומה שבתוכו חולין. אמרו לו אין דרך בני אדם להיות כונסין חולין בקרבן!
המוצא כלי וכתוב עליו קו"ף קרבן. מ"ם מעשר. דלי"ת דמאי. טי"ת טבל. תי"ו תרומה. שבשעת הסכנה היו כותבין תי"ו תחת תרומה.
רבי יוסי אומר וכולן שמות אדם הן!

א"ר יוסי אפילו מצא חבית והיא מליאה פירות וכתוב עליה תרומה הרי אלו חולין! שאני אומר אשתקד היתה מליאה פירות תרומה ופינה.

האומר לבנו מעשר שני בזוית זו ומצאו בזוית אחרת הרי אלו חולין.
הרי שם מנה ומצא מאתים השאר חולין.
מאתים ומצא מנה הכל מעשר:

גמרא *דינרי זהב עים הכסף..* שלא תאמר הואיל ואין דרך בני אדם לעשות כן יהא שני, לפום כן צריך מימר חולין.

תני אל"ף, דל"ת, חי"ת, טי"ת, רי"ש, מ"ם, תי"ו= תרומ'. אל"ף -קדמית'. דלי"ת- דמאי. חי"ת- חלבו. טי"ת- טובו. רי"ש- ראשית. מ"ם- מעשר. תי"ו- תרומה. ביש"ין- שני. פי"שן- שני. יו"ד מ"ם- מעשר. מעשר עיר פורקן לשם יוסי לשם שמעון לעלות לאוכלן בירושלים חולין אני אומר סיבולת עשו ביניהן.

עד כדון ישנות, חדשות? אני אומר אתמול היתה מליאה תרומה ופינה.

כהדא דר' יונה ורבי יוסי הוון שותפין בגרביה כד דמך רבי יונה אמר רבי מנא *בן ר' יונה* לרבי יוסי כל גרב דכתיב ביה ר' יונה דידי. אמר ליה אשתקד הוה דידך אישתדא דידי!!

מצא במגופתו הרי הוא כתוב עליו מעשר, הרי זה מעשר.

???*מנה ומצא מאתיים* נתחלפו לו. ???

תמן תנינן זימן שחורים ומצא לבנים, לבנים ומצא שחורים,

שנים ומצא שלשה אסורין. *שלשה ומצא שנים מותרין.* רבי יעקב בר אחא בשם רבי יסא דר' היא. דתני מאתים ומצא מנה, המנה ניטל דברי רבי. וחכמים אומרים חולין. חזר ואמר דברי הכל היא. *שנייא היא בגוזלין שדרכן לפרוח.ואף לרבנן תלינן שאחד הלך לו* והתני רבי חלפתא בן שאול היא הדבר בגוזלין היא הדבר בבצים הוי דרבי היא! תמן הוא הניח הוא מצא.

ברם הכא אביו הניח, הוא מצא. *ודווקא בכה"ג פליגי רבנן וס"ל שכולן חולין*

רבי בון בר כהן אמר קומי רבי יסא בשם רבי אחא הורי רבי בא בר זבדא במעשר שני כהדא דרבי. הרי שהיה מצטער על מעותיו של אביו נראה לו בחלום, כך וכך הם, ובמקום פלוני הם. אתא עובדא קומי רבנין אמרין דברי חלומות לא מעלין ולא מורידין. רבי יונה בעי, מצטער וחמי, ואת אמרת הכין?! אמר רבי יוסי לא מסתברא דלא, בההוא **דלא** מצטער וחמי, ברם הכא כמה דבר נש הוי, הוא חלים!! אמר רבי אבין מאן דעבד יאות, עבד כרבי יוסי.

חד בר נש אתא לגבי דרבי יוסי בן חלפתא. אמר ליה חמית בחילמאי מיתמר לי, איזול לקפודקיא ואת משכח מדלא דאבוך.*תלך לקפודקיא ותמצא שם "עזבון" אביך* אמר ליה

אזל אבוי דההוא גברא לקפודקיא מן יומוי? אמר ליה לא. אמר ליה איזל מני עשר שריין גו בייתךלך *ותמנה עשר קורות בביתך* ואת משכח מדלא דאבוך תחות קפא דקוריא.

חד בר נש אתא לגבי דרבי יוסי בר חלפתא אמר ליה חמית בחילמאי לבוש חד כליל דזית. אמר ליה דאת מתרוממא. לבתר יומין אתא חד חורן אמר ליה חמית בחילמאי לבוש כלילא דזית. א"ל דאת מלקי. א"ל לההוא גברא אמרת דאת מתרוממא ולי אמרת דאת מלקי?! אמר ליה ההוא הוה בנציא ואת בחבטיא.

חד בר נש אתא לגבי דרבי ישמעאל ב"ר יוסי א"ל חמית בחילמאי משקא זיתא משח. *אני "משקה" את עץ הזית, בשמן!* א"ל תיפח רוחיה דההוא גברא לאימיה הוא חכים.=*בא על אימו*

חד בר נש אתא לגבי רבי ישמעאל בי רבי יוסי א"ל חמית בחילמאי עיני נשקה חבירתה. אמר ליה תיפח רוחיה דההוא גברא לאחתיה הוא חכים.

חד בר נש אתא לגבי רבי ישמעאל בי רבי יוסי אמר ליה חמית בחילמאי אית לי תלתא עיינין. אמר ליה תנורין את עביד! תרתין עיניך ועיניה דתנורא. *יהא עסקך בעשיית תנורים...*

חד בר נש אתא לגבי רבי ישמעאל בי רבי יוסי אמר ליה חמית בדחילמאי אית לי ארבעה אודנין. אמר ליה מלוי את! תרתי אודניך ותרתי אודני דגרבא.
חד בר נש אתא לגבי רבי ישמעאל בי רבי יוסי אמר ליה חמית בחילמאי ברייתא ערקין מן קומי.*אנשים בורחים ממנו* א"ל דאת מייתי איזייא *אש* וכל עמא ערקין מן קדמך.

חד בר נש אתא לגבי רבי ישמעאל בי רבי יוסי א"ל חמית בחילמאי לביש חד פינקס דתרי עשר לוחין. אמר ליה איסטווא דההוא גברא אית בה תרי עשר מרקען. *בגדך יש לו 12 טלאים..*

חד בר נש אתא לגבי רבי ישמעאל בי רבי יוסי א"ל חמית בחלמאי בלע חד כוכב. א"ל תיפח רוחיה דההוא גברא יהודאי קטל דכתיב (במדבר כד) דרך כוכב מיעקב.

חד בר נש אתא לקמיה דרבי ישמעאל בי רבי יוסי אמר ליה חמית בחלמאי כרמיה דההוא גברא מסיק חסין.*חזרת* א"ל חמריה דההוא גברא מיפוק בסיס *יינך תתהפך לחומץ* ואת מינסב חסין וצבע בחסין. *ותטבול החזרת בתוך החומץ..*

חד בר נש אתא לגבי דרבי ישמעאל בי רבי יוסי אמר ליה

חמית בחילמאי מיתמר לך הכין: זרק אצבעתן נחת. אמר ליה הב לי אגראי ואנא אמר לך. אמר ליה חמית בחילמאי מיתמר לי הכין תיהוי נפח בפומך.blow with your mouth אמר ליה הב לי אגראי ואנא אמר לך. אמר ליה חמית בחלמאי הכין זקיף אצבעך. אמר ליה לא אמרית לך הב לי אגרי ואנא אמר לך. כד דאיתמר לך הכין נחת דילפא בחיטך. כד איתמר לך הכין אינפחן. כד איתמר לך הכין צמחין.

חד כותיי אמר: אנא איזול מפלי *מצחק* בהדין סבא דיהודאי. אתא לגביה אמר ליה חמית בחילמאי ארבעין ארזין וארבע שיקמין, מקניתא *חבילת קנים* אדרא *גורן* תורתא *שור* וההוא גברא יתיב מדרך. אמר ליה תיפח רוחיה דההוא גברא! לית הדין חלם! אפילו כן לית את נפיק ריקן, ארבעתי ארזי- ארבעתי שיטתיה דערסא. ד' שיקמין- ארבעתי כורעתא דערסא. מקניתה- מרגלתא. אדרא- דרא דתיבנא. תורתא- אצבעתא *כסוי של עור שעל המיטה.* וההיא גברא רביע עליה לא חיי ולא מיית , וכן הוות ליה.*שתהיה חולה ומונח על מטתך ולא תוכל לקום לעשות צרכיך... וכן נתקיים לו...*

חדא איתא דאתיא לגבי ר' ליעזר אמרה לי חמית בחילמאי תיניתא *משקוף* דביתא מיתברא *נשברה.* אמר לה דאת מולד בר דכר, אזלה וילדה בר דכר. בתר יומין אזלה בעיא ליה, אמרין לה תלמידוי לית הוא הכא, אמרין לה מה את בעייא

מיניה? אמרה לון חמית ההיא אתתא בחלמאי תינייתא דבייתא מיתברא אמרין לה דאת מוליד בר דכר, ובעלה דההיא איתתא מיית. כד אתא ר' ליעזר תנון ליה עובדא *סיפרו לו המעשה (איך שפתרו...)* אמר לון קטלתון נפש!! למה? שאין החלום הולך אלא אחר פתרונו שנאמר (בראשית מז) ויהי כאשר פתר לנו כן היה. אמר רבי יוחנן כל החלומות הולכין אחר פתרוניהון חוץ מן היין. יש שותה יין וטוב לו יש שותה יין ורע לו. תלמיד חכם שותה וטוב לו עם הארץ שותה ורע לו.

חד בר נש אתא לגבי רבי עקיבה אמר ליה חמית בחילמאי רגלי קטינא.*"רגלי" קצרה..* אמר ליה דמועדא מייתי, ולית מיכל קופד.*בשר* אתא חד חורן לגביה אמר חמית בחלמאי רגלי מסובלא *עב ושמן* א"ל מועדא מייתי ואית לך קופד סגי.

חד תלמיד מן דר' עקיבה הוה יתיב ואפוי שניין*נשתנה פניו* אמר ליה מהו כן? אמר ליה חמית בחילמאי תלת מילין קשיין באדר את מיית, וניסן לית את חמי, ומה דאת זרע לית את כנש.
אמר ליה תלתיהון טבין אינון! ב"הדרא" דאורייתא את מתרוממא. וניסן לית את חמי.*אינך צריך לניסין!* ומה דאת זרע לית את כנש. מה דאת מוליד לית את קבר:

מסכת מעשר שני פרק ה *עיו"כ תשעד*

פרק ה הלכה א משנה כרם רבעי מציינים אותו בקזוזות של אדמה ושל ערלה בחרסית ושל קברות בסיד וממחה ושופך.

אמר רבן שמעון בן גמליאל: במה דברים אמורים? בשביעית אבל בשאר שני שבוע הלעיטהו לרשע וימות.

והצנועין, מניחין את המעות ואומר "כל הנלקט מזה, מחולל על המעות האלו"

גמרא כרם רבעי כו'. זוגא שאל לרבי מה ניתני כרם רבעי או נטע רבעי? אמר לון פוקון שאלון לרבי יצחק רובא, דבחנת ליה כל מתניתא,*ידוע לו היטב כל משניות* נפקון ושאלון ליה. אמר לון קדמיא כרם רבעי, ותיניינא נטע רבעי. *כמו שהיא לפנינו..*

ר' זעירא מקל =*מבייש* לסביא דהוון ביומוי דר' יצחק רובא, דלא בחנון כל מתנייתא מיניה.

תני רם רבעי מציינים אותו בקזוזות אדמה שהוא לשעה. ושל ערלה בחרסית בחיוורא שהוא יותר מיכן. ושל קברות בסיד דהוא יותר מיכן. תני רבי תחליפא בן שאול אם היו *קברות*

יחידות, תולה בהן אזני חביות.
רבי זעירא בעי למה לי נן אמרין כל אחד ואחד לפי מה שהוא!
כהדא דתני אילן של הקדש סוקרין אותו בסיקרא. בתי עבודה
זרה מפחמין אותן בפחמין. בית מנוגע נותנין עליו אפר מקלה.
מקום הרוג בדם. מקום עגלה ערופה בחגורה של אבנים.
[וחש לומר שמא אילן שהוא מנבל פירותיו הוא? ולא כן תני
אילן שהוא מנבל פירותיו סוקרין אותו בסיקרא ומטעינין אותו
אבנים ומבהתין ליה די עבד. *אלמא סימן אחר יש בדבר!*
[תמן דלא יתיר פירוי. ברם הכא דיעבד לכתחילה.] *ל"ש כאן*]

ר' יונה בעי, ולמה לי נן מרין, חוט בחוט של סיקרא זכר
למזבח. כיי דתנינן תמן חוט של סיקרא חוגרו באמצע להבחין
בין דמים העליונים לדמים התחתונים!
תני רבי חייא סוקרין עליו בסיקרא, "הקדש":

רבי יוסי ורשב"ג אמרו דבר אחד. כמה דרבי יוסי אמר *דמאי
3:5* אין אנו אחראין לרמאין. כן רבן שמעון בן גמליאל אומר אין
אנו אחראין לרמאין. מסתברא רבי יוסי יודי לרבן שמעון בן
גמליאל רבן שמעון בן גמליאל לא יודי לר' יוסי. ר' יוסי יודי
לרבן שמעון בן גמליאל, שאין אנו אחראין לרמאין. רשב"ג לא
יודי לר' יוסי שאין דרך החבר להוציא מביתו דבר שאינו מתוקן:

מניין לציון? רבי ברכה ב"ר יעקב בר בת יעקב בשם רבי חוניא

דברת חוורן רבי יוסי אמר לה רבי יעקב בר אחא בשם רבי חנניא דברת חוורן רבי יחזקאל רבי עוזיאל בריה דרבי חוניא דברת חוורן בשם רבי חוניא דברת חוורן (ויקרא יג) וטמא טמא יקרא כדי שתהא הטומאה קורא לך בפיה ואומרת לך פרוש. רבי הילא בשם רבי שמואל ב"ר נחמן (יחזקאל לט) ועברו העוברים בארץ וראה עצם אדם ובנה אצלו ציון. מכאן שמציינין על העצמות. אדם- מכאן שמציינין על השדרה והגולגולת. ובנה- מכאן שמציינין על אבן קבועה. אם אומר את על תלושה אף היא הולכת ומטמא במקום אחר. אצלו- במקום טהרה *הציון נעשה במקום טהרה (לא על הטו' ממש)*. ציון- מכאן לציון.

תני מצא אבן אחת מצויינת -אף על פי שאין מקיימין כן- המאהיל עליה טמא, אני אומר מת מצוייץ=*רצוץ* היה נתון תחתיה. היו שתים המאהיל עליהן טהור וביניהון טמא. היה חרוש=*חרס* בנתיים, הרי הן כיחידיות, ביניהן טהור וסביבותיהן טמא.

תני אין מציינין על הבשר, שמא יתאכל הבשר. רבי יוסטי בר שונם בעי קומי רבי מנא ולא נמצא מטמא טהרות למפרע?*הרי גורם שיטמאו טהרות (אים יבאו שמה בבלי דעת)!* א"ל מוטב שיתקלקלו בו לשעה, ואל יתקלקלו בו לעולם:*(אים נעשה ציון ובא עליו טהרות...)*.

לא ביום הוא מציין, ולא בלילה הוא גונב?!*איך "יראה" הגנב הציון?* אמר לון רבי מנא מביום,=*מבעו"י "מכינין" הגניבה...* כיי דאמר רבי חנינא (איוב כד) חתר בחושך בתים יומם חתמו למו, לא ראו אור. מיומם חתמו למו. כך היו אנשי דור המבול עושין היו רושמין באפכולסמין *בשמים* ובאין וגונבים בלילה. כד דרשה רבי חנינא בציפורין, איתעביד תלת מאה חתירין בתים:*נחתרו בלילה 300 בתים...*

ויציין! אם מצויין הוא, היאך נקרא הוא צנוע?

אמר רבי יוחנן אתיא דרבי שמעון בן גמליאל כמאן דאמר לעיתותי ערב. דתני רבי דוסא אומר *בשחרית חייב אדם לומר..*כל מה שילקטו העניים בין העומרים, הבקר, הרי הוא הבקר. רבי יודה אומר לעיתותי ערב. וחכמים אומרים אין הבקר אנסין הבקר שאין אנו אחראין לרמאין. *אין אנו זקוקין להציל עניים גזלנים (שלוקחים עומרים שאינם לקט)* ברם כמ"ד בשחרית לא אתיא, ויש אדם מבקר במחובר לקרקע?! *(על כרחך במתני', אומר כן מבערב... כל מה "שלקטו" וכו)* אמר רבי ירמיה אפילו כמאן דאמר בשחרית אתיא הוא. ולאו רבן שמעון בן גמליאל היא?! ועוד הוא אית ליה משיכתו של מעשר שני הוא פדיונו! *ושפיר אומר בבקר...וחל הפדיון, ברגע שמושך הגזלן מן האילן..* אמר

רבי יוסי והיינו וקם לו?! אלו ראה ככר מתגלגל בנהר ואמר ככר זה הקדש שמא כלום אמר?!

אמר רבי ירמיה עד דאת מקשי לי למ"ד בשחרית, קשייתה למ"ד לעיתותי ערב! *אלו ראה....ומתרץ* אמר ליה מאן דאית ליה לעתותי ערב לית ליה לאילין קשייתא.*דס"ל יש ברירה*

הלכה ב משנה כרם רבעי עולה לירושלים מהלך יום אחד לכל צד. ואיזו היא תחומה? אילת מן הדרום ועקרבה מן הצפון ולוד מן המערב והירדן מן המזרח.
ומשרבו הפירות התקינו שיהא נפדה סמוך לחומה. ותנאי היה בדבר אימתי שירצו יחזור הדבר לכמות שהיה.
ר' יוסי אומר משחרב בית המקדש היה התנאי הזה.*שיהא נפדה סמוך לחומה* ותנאי היה אימתי שיבנה בית המקדש במהרה בימינו שיחזור הדבר לכמות שהיה.

כרם רבעי: בית שמאי אומרים אין לו חומש ואין לו ביעור. ובית הלל אומרים יש לו. בית שמאי אומרים יש לו פרט ויש לו עוללות והעניים פודין לעצמן. ובית הלל אומרים כולו לגת:

גמרא א"ר הילא בראשונה היו עושין יין בטהרה לנסכים ולא היו ענבים מצויות. התקינו שיהא עולה לירושלים מהלך יום לכל צד. *כדיי שיהא הרבה ענבים בירושלים*

[אף הן מחלקין אותן= *מה שטרחו להביא ממהלך יום* לקרובין ולשכנין ולמיודעין. אפילו דבר קל היה מעטר את השוק]

הדא פליגא על נקיי. נקיי הוה שמש במגדל צבעייא, בכל ערובת שובא מן דהוה עביד קנדילוי,*כשהכין הנירות בביהכ"ן* הוה סליק שבת בבית מקדשא, ונחית ומדליק לון. ואית דאמרין ספר הוה,=*מלמד תינוקת* בכל ערובת שובתא הוה סליק פשט סדרוי לבית המקדש, ונחית שבת בבייתיה. טרטירוי דמהלול =*שם אדם* הוה סליק שבית לגו בית מקדשא ולא הוה בר נש קרץ לתאינייא קדמוי מיניה.*חזר לביתו ביום ראשון בבקר מוקדם מאד..* בנות צפורי הוון סלקין שבתין בגו בית מקדשא ולא הוה בר נש קרץ לתאינייא קדמוי מינהון. בנות לוד היו לשות עיסתן ועולות ומתפללות ויורדות עד שלא יחמיצו. חד בר נש הוה קאים רדי,*היה חורש בפרתו* פסקת תורתי' קומוי, הוות פריא, והוא פרי, פריא והוא פרי, *רצה והוא רץ אחריו..* עד דאשתכח יהיב בבבל. אמרו ליה אימת נפקת? אמר לון יומא דין. אמרין בהיידא אתיתא? אמר לון בדא! אמרין ליה איתא חמי לון. נפק בעי מיחמייא לון ולא חכים בהיידא דא. *כשרצה להראות להם הדרך , נסתלק ממנו ולא הכירו*

מכלל דפליגא!!*מכל הני חזינן שאין א"י גדול כ"כ!* אפילו תימר לית הוא פליגא, מחילות היו ונגנזו. הדא הוא דכתיב (איכה ג) גדר דרכי בגזית נתיבותי עוה.

רבי יונה בשם רבי זעירא אפילו כרם שהיה סמוך לחומה היה נפדה:

אמר רבי אחא זאת אומרת שבית המקדש עתיד להיבנות, קודם למלכות בית דוד
דכתיב (דברים לב) ודם ענב תשתה חמר ואת אמרת הכין:
ואין צורך בתקנה זו, אחר שיחזור מלכות בית דוד!

תני רבי אומר: במה דברים אמורים? בשביעית, אבל בשאר שני שבוע, בית שמאי אומרים יש לו חומש ויש לו ביעור.
(מודה ב"ש לב"ש) על דעתיה דהדין תנייה לא למדו לנטע רבעי אלא ממעשר שני. כמה דתימר אין מעשר שני בשביעית, ודכוותיה אין נטע רבעי בשביעית. מעתה אל יהיו לו קדושה! קדושתו מאיליו למדו (ויקרא יט) קודש הילולים הרי הוא כקודש *כביכורים* שקורין עליו את ההלל. ויהא חייב בביעור? בגין רבי שמעון דרבי שמעון פוטר מן הביעור. ויהא מותר לאונן! *כשיטת ר"ש בביכורים!* תני... מגיד שהוא אסור לאונן. ויפדה במחובר לקרקע?

תני רבן שמעון בן גמליאל אומר אחד שביעית ואחד שאר שני שבוע, בית שמאי אומרים אין לו חומש ואין לו ביעור. על דעתיה דהדין תנייא לא למדו נטע רבעי ממעשר שני כל עיקר. מעתה אל יהא לו קדושה! קדושתו מאיליו למדו קודש הילולים הרי הוא כקודש שקורין עליו את ההלל. . ויהא חייב בביעור? בגין דר"ש דר"ש פוטר מן הביעור. ויהא מותר לאונן? ... מגיד שהוא אסור לאונן ויפדה במחובר לקרקע.

רבי זעירא בעי קומי רבי אבהו מניין שהוא טעון פדיון? שנאמר קודש הילולים קודש חילולים. לא מתמנעין רבנין דרשי בין ה"א לחי"ת. תני רבי אייבי בר נגרי קומי רבי לא דרבי ישמעאל (ויקרא יט) ואם גאל יגאל איש ממעשרו חמישיתו יוסף עליו פרט לנטע רבעי שאין חייבים עליו חומש. חזר ותנא קומוי שתי גאולות הן אחת למעשר שני ואחת לנטע רבעי.

תמן תנינן ר' יודה אומר אין לנכרי כרם רבעי*(בסוריא)* . וחכמים אומרים יש לו. א"ר לעזר כיני מתניתא: אין לנכרי כרם רבעי כל עיקר. רב ביבי אמר קומי רבי זעירא בשם רבי לעזר אתייא דרבי יודה כבית שמאי. על דעתיה דרבי, כמה דבית שמאי אמרו לא למדו לנטע רבעי אלא ממעשר שני כמה דתימר אין מעשר שני בשביעית ודכוות' אין נטע רבעי בשביעית, כן רבי יודה אומר לא למדו לנטע רבעי אלא ממעשר שני כמה דתימר אין מעשר שני בסוריא ודכוותיה אין

נטע רבעי בסוריא! א"ל חמי מה אמר לא אמר אלא אין לו חומש ואין לו ביעור הא שאר כל הדברים יש לו!! רבי יודה אומר אין לנכרי נטע רבעי בסוריא *כל עיקר!!!...*

שמואל בר אבא בעי הא בית שמאי אומרים לא למדו נטע רבעי אלא ממעשר שני כמה דתימר אין מעשר שני בשביעית ודכוותה אין נטע רבעי בשביעית. ודכוותה שלישית ושישית הואיל ואין בהן מעשר שני לא יהא בהן נטע רבעי? א"ר יוסי שלישית ושישית אע"פ שאין בהן מעשר שני יש בהן מעשרות. שביעית אין לו מעשרות כל עיקר.

חיפה שאל, הא רבי יודה אמר לא למדו נטע רבעי אלא ממעשר שני, כמה דתימא אין מעשר שני בסוריא ודכוותה אין נטע רבעי בסוריא. ודכוותה לא למדו תרומת תודה אלא מתרומת מעשר, כמה דתימר אין תרומת מעשר במדבר, ודכוותיה לא תהא תרומת תודה במדבר! א"ר יוסי לא למדו ממנו אלא לשיעורין.

תני רבי יוסי בי רבי יודה אמר רבי לעזר ב"ר שמעון אומר לא נתחייבו ישראל בנטע רבעי אלא לאחר ארבע עשרה שנה שבע שכיבשו ושבע שחילקו. אמר רב חסדא אתיא דרבי יוסי בי רבי יודה בשיטת רבי יודה אבוי. כמה דרבי יודה אמר לא למדו נטע רבעי אלא ממעשר שני כמה דתימר אין מעשר שני

בסוריא ודכוותיה אין נטע רבעי בסוריא. כן רבי יוסי בי רבי יודה אומר לא למדו נטע רבעי אלא ממעשר שני כמה דתימר אין מעשר שני אלא לאחר ארבע עשרה שנה ודכוותה אין נטע רבעי אלא לאחר ארבע עשרה שנה.

א"ר יוסי והוא בשיטת אבוי, סוריא למודה מארבע עשרה שנה, ואין ארבע עשרה שנה למודה מסוריא.*כ בן אית ליה לאב, אבל אב לית ליה לבן...*

כתיב (ויקרא יט) ובשנה החמישית תאכלו את פריו להוסיף לכם וגומר. רבי יוסי הגלילי אומר הרי את כמוסיף פירות חמישית על פירות רביעית. מה פירות חמישית לבעלין אף פירות רביעית לבעלין.
רבי זעירא רבי יסא בשם רבי יוחנן אתיא דרבי יוסי הגלילי כרבי יודה. כמה דרבי יודה אומר *???* עושה אותו *מע"ש* כנכסיו, כן רבי יוסי הגלילי עושה אותו *נ"ר* כנכסיו.

ר' ירמיה בעי קומי רבי זעירא כדברי מי שהוא עושה אותו *מע"ש וה"ה רבעי* כנכסיו, מהו שיהא *נ"ר* חייב במעשרות?
א"ל כיי דאמר ר' יהושע בן לוי דאמר רבי אבין בשם ר' יהושע בן לוי לא סוף דבר הלכה זו אלא כל הלכה שהיא רופפת בבית דין ואין אתה יודע מה טיבה צא וראה היאך הציבור נוהג ונהוג. ואנן חמיין ציבורא דלא מפרשין. אמר רבי מנא אילו אמר

כבית שמאי! ויש ציבור כבית שמאי?! *מאן האי תנא דס"ל "כנכסיו"? ב"ש! "והצבור", על כרחך כב"ה ס"ל, ואיך תביא ראי' מהם! ......*

אמר רבי אבין כלום למדנו נטע רבעי אלא ממעשר שני, כמה דתימר אין מעשר שני חייב במעשרות, ודכוותה אין נטע רבעי חייב במעשרות.
רבי בא רבי חייא בשם רבי יוחנן עיסת מעשר שני חייב במעשרות ודכוותה נטע רבעי חייב במעשרות.

רבי בא רבי חייא בשם רבי יוחנן: עיסת מעשר שני בירושלים כרבי מאיר פטורה מן החלה, כרבי יודה חייבת בחלה. אמר רבי יודה לא אמרו אלא בירושלים הא בגבולין לא. *מודה ר' יודא, בלש עיסה מע"ש בגבולין, שפטורה מן החלה*

רבי בא בר כהן בעי קומי רבי יוסי כדברי מי שמחייב *נ"ר* בפרט, מהו שתהא חייבת בחלה? א"ל ולא רבי יודה היא?! וסברינן מימר כל הדא הילכתא רבי יודה כבית שמאי!! *ולית הלכתא כוותיה!*

הלכה ג משנה כיצד פודין נטע רבעי? מניח את הסלע על פי שלשה ואומר כמה אדם רוצה לפדות לו בסלע, על מנת להוציא יציאות מביתו. ומניח את המעות ואומר: כל הנלקט

מזה מחולל על המעות הללו, מכך וכך סלים בסלע. (*כ נישום בשער זול מאד*)

ובשביעית: פודהו בשוויו. *אינו מנכה כלום*

אם היה הכל מובקר, אין לו *(אינו יכול "לנכות")* אלא שכר לקיטה.

הפודה נטע רבעי שלו מוסיף עליו חמישיתו בין שהוא שלו בין שניתן לו במתנה:

ערב יום טוב הראשון של פסח של רביעית ושל שביעית היה ביעור. כיצד היה הביעור? נותנין תרומה ותרומת מעשר לבעליה ומעשר ראשון לבעליו, ומעשר עני לבעליו. מעשר שני והביכורים מתבערין בכל מקום.

רבי שמעון אומר הביכורין נותנין לכהנים כתרומה.

התבשיל- בית שמאי אומרים צריך לבער. ובית הלל אומרים הרי הוא כמבוער.
מי שהיו לו פירות *מע"ש* בזמן הזה והגיעה שעת הביעור, בית שמאי אומרים צריך לחללן על הכסף. ובית הלל אומרים אחד שהן כסף ואחד שהן פירות:

גמרא לפדות לו בסלע- ליקח לו בסלע

אין לו אלא שכר לקיטה- אין לו אלא שכר עקיצה.

רבי הושעיה מפיק תלתא איסתונסין *ממונין על צרכי העיר* ומפריק על פומהון.

כתיב (דברים יד) מקצה שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה ההיא והנחת בשעריך. יכול פעם אחת בשבוע את חייב להוציא את המעשרות ולהוציא מעשר עני? ת"ל מקצה שלש שנים אחת לשלש שנים ולא אחת לשבע. אלא בשלישית את חייב לבער את המעשרות ולהוציא מעשר עני. ת"ל מקצה שלש שנים. אין מקצה אלא בסוף שנה את מבער ואין את מבער בראש השנה. אי בסוף שנה יכול כיון בראשה של רביעית את חייב לבער את המעשרות ולהוציא מעשר עני תלמוד לומר (דברים כו) כי תכלה לעשר את כל תבואתך כשתכלה לעשר את כל הפירות. אי כשתכלה לעשר את כל הפירות יכול אפילו בחנוכה נאמר כאן מקצה ונאמר להלן (שם) מקצה שבע שנים במועד שנת השמיטה בחג הסוכות. מה מקץ שנאמר להלן במועד אף כאן במועד. אי מה מקץ שנאמר להלן בחג הסוכות אף כאן בחג הסוכות. ת"ל כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך אימתי הוא מכלה לעשר את כל

הפירות? בפסח של רביעית. בשנה ההיא את זקוק לבערו ואין את זקוק לבערו בשאר כל השנים. בשנה ההיא את זקוק לבער ואין את זקוק לבער ירק שיצא מראש השנה עד הפסח. חברייא אמרין שאינו מתוודה ברביעית אלא בחמישית.

#א"ר הילא שאינו מעכב ודאי*(ווידוי)* ברביעית אלא בחמישית. מה נפק מביניהון עבר ונתוודה. על דעתיהון דחברייא פסול על דעתיה דרבי הילא כשר:#

בשנה ההיא את מוציאו מן הטמא על הטהור ואין את מוציאו בשאר כל השנים מן הטמא על הטהור. א"ר לעזר כיני מתניתא: בשנה ההיא את מוציאו ממקום טומאה למקום טהרה*שאתה בא לבית המקדש להתוודות*, ואין את מוציאו בשאר כל השנים ממקום טומאה למקום טהרה.*רק תן מעשר ראשון ללוי דווקא שאוכלו אף במקום טמא!*

אתיא דרבי לעזר כמאן דאמר אין מוציאין מעשר לכהונה. ביומוי דרבי יהושע בן לוי ביקשו להימנות שלא ליתן מעשר לכהונה. אמרין מאן ייעול? רבי יהושע בן לוי דהוא מסייע לליואי. עאל וסייע לכהנים! אמר בעשרים וארבעה מקומות נקראו הכהנים לוים וזה אחד מהן (יחזקאל מד) והכהנים הלוים בני צדוק. רבי בנימין בר גידול ורבי אחא הוון יתיבין אמרין והא כתיב (נחמיה י) והיה הכהן בן אהרן עם הלוים

בעשר הלוים! ליתן לו תרומה מעשר. והכתיב (שם) והלוים יעלו את המעשר! רב חונא וחברייא חד מנהון אמר לבני לוי מה תלמוד לומר ולבני אלא מכאן שנותנין מעשר לכהונה. וחרנא אמר אפילו לית כתיב אלא לבני נותנין מעשר לכהונה. אלו מאן דאמר פלן ברי יסב *מקמתaquisition* פלן, ושאר נכסי ירשו בני, דילמא לא נסב עמהון?!

רבי יונה יהב מעשרוי לרבי אחא בר עולא לא משום דהוה כהן אלא משום דהוה לעי באורייתא. מה טעמא? (דברי הימים ב לא) ויאמר לעם ליושבי ירושלים לתת מנת הכהנים ולוים למען יחזקו בתורת ה'. רב הונא לא נסב מעשר. רבי אחא לא נסב מעשר. רבי חייא בר בא הורי על גרמיה לצאת לחוץ לארץ*לצורך פרנסה וכו'* בגין דלא מיסב מעשר. שאל בר נש לרבי שמואל בר נחמן שאל לרבי יונתן מהו דנסב? אמר לו סב! ומה דנפל לשבטך נפל לך! רבי ינאי מפקד לקריבוי, כד תהיוון חכרין ארע, לא תחכרון אלא מן דחלונייא: *כשאתם חוכרין קרקע אל תחכרו אלא מן הזרים (לא מן הכהנים שיש להם הזכות לקחת כל מעשר היבול???)*

ואף על גב דאת אמר אין נותנין מעשר לכהונה, מודה שאין מוציאין שלו מידו מה טעמא (במדבר יח) כי תקחו מאת בני ישראל את המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם והרמותם ממנו את תרומת ה' מעשר מן המעשר. מאת בני

ישראל את מוציא ואין את מוציא ממכירי כהונה ולוייה. ואתייא
כיי דאמר רבי לעזר כי תקחו מאת בני ישראל את המעשר.
מאת בני ישאל את מוציא ואין את מוציא מן הגוי. רבי אבהו
אמר איתפלגון רבי יהושע בן חנניה ורבי לעזר בן עזריה. רבי
יהושע בן חנניה אמר אין נותנין מעשר לכהונה ורבי לעזר בן
עזריה אמר נותנין מעשר לכהונה. מתיב רבי יהושע בן חנניה
לרבי לעזר בן עזריה והא כתיב (שם) ואכלתם אותו בכל מקום
בא ואוכלו עמו בקבר.*אל' אין נותנין מעשר לכהן!* אמר ליה
מהו בכל מקום? בעזרה!
אמר ליה והא כתיב (שם) אתם וביתכם. ואשה נכנסת
לעזרה?!

רבי בא הוה משתעי ההן עובדא: רבי לעזר בן עזריה *כהן היה,*
הוה יליף מיסב מעשרא דחדא גינה, והיה לאותה גינה שני
פתחים אחד למקום טומאה ואחד פתוח למקום טהרה, נפק
רבי עקיבה לגביה אמר ליה פתח ההן, וסתום ההן! *(האי
דפתיח למקום טו')* אין אתא, אמור ליה: בא בדרך הזה!!*אם
יבא, אמור לו: בא במקום הזה!* אמר ליה אין שלח
תלמידיה*אם ישלח (ראב"ע) תלמידו לבא לקחת את
המעשר..* אמור ליה (במדבר יח) <u>אתם</u> כתיב! שמע רבי לעזר
בן עזריה אמר מרצעה דעקיבה בן יוסף בא לכאן!! באותה
שעה החזיר ר' לעזר בן עזריה כל המעשרות שנטל.
אמר רבי יצחק בר לעזר כשרותא בעיא מוליי, סבא דקיסה

מיניה וביה.*כשתרצה למלאות הקורה, קח הקיסם מיניה וביה!!* כל גומרה דלא כויה בשעתה לא כויה *כל גחלת שאינו מכווה בשעתו, שוב אינו מכווה!!*

הכל מודין בפת ושמן שהוא צריך לבער, ביין ובתבלין שהוא כמבוער, מה פליגין? בתבשיל. בית שמאי אומרים צריך לבער ובית הלל אומרים אינו צריך לבער.

סיפא דמתני' מה טעמא דבית שמאי? וצרת הכסף, בלבד בידך. מה טעמא דבית הלל? אפילו מחללו מהו מועיל:

הלכה ד משנה אמר רבי יהודה בראשונה היו שולחין אצל בעלי בתים שבמדינות: מהרו והתקינו פירותיכם עד שלא תגיע שעת הביעור. עד שבא רבי עקיבה ולימד שכל הפירות עד שלא באו לעונת המעשרות, פטורים מן הביעור.

מי שהיו פירותיו רחוקים ממנו, צריך לקרות להן שם.

מעשה ברבן גמליאל והזקנים שהיו באים בספינה אמר רבן גמליאל: עישור שאני עתיד למוד, נתון ליהושע ומקומו מושכר לו. עישור אחר שאני עתיד למוד, נתון לעקיבה שיזכה בו לעניים ומקומו מושכר לו. אמר רבי יהושע עישור שאני עתיד למוד נתון לאלעזר בן עזריה ומקומו מושכר לו ונתקבלו זה

מזה שכר:

גמרא *מהרו..*ולא טבל הוא?! רבי הילא בשם שמואל זאת אומרת שהטבל קרוי קודש.

אמר רבי יודה מעשה ברבן גמליאל והזקנים שהיו יושבין על מעלות האולם בהר הבית והיה יוחנן הכהן הסופר הלז יושב לפניהם, אמרו לו צא וכתוב אחינו בני גלילא עילאה, בני גלילא ארעיתא, שלמכון יסגא! מודענא לכון דמטא זמן ביעורא תפקון מעשריא מן מעטני זיתאי.
לאחנא בני דרומא עילאה ובני דרומא ארעיתא! מודענא לכון דמטא זמן ביעורא תפקון מעשריא מעמרי שיבליא.
לאחנא בני גלותא דבבל ובני גלותא דמדי ובני גלותא דיון ושאר כל גלוותהון דישראל שלמכון יסגא! מודענא לכון דאימריא רכיכין וגוזליא דקיקין, ושפר באנפיי ובאנפי חביריי מוספא על שתא דא תלתין יומין:

*מעשה ..*הדא אמרה שאין נותנין מעשר לכהונה! שנייא היא שהיה רבי יהושע בן חנניה תמן. אמר רבי חנניה הדא אמרה..*קיבלו שכר..* שהיה רבן גמליאל צריך לזכות. *ומדחה..* א"ר יהושע בפירות מחוברין לקרקע. אילו קופתו של רבן גמליאל נתונה לתוך ביתו של רבי יהושע ואומר יזכה למעשר שבה כלום עשה עד שיסיים?!*ה"ן במחוברין ל"ק עד "שיזכה"*

ר' רדיפה אמר: איתפלגין ר' יונה ור' יוסי, חד אמר הראוי ליטול זכה. וחרנא אמר הראוי ליתן זכה.אף שאינו זוכה לעצמו מאן דמר הראוי ליטול כ"ש ליתן. ומאן דמר הראוי ליתן אבל ליטול לא. מתניתא פליגא על מ"ד הראוי ליטול זכה. דתנינן תמן תן גט זה לאשתי! שכן ראוי לקבל גט בתו. ושטר שחרור זה לעבדי! שכן ראוי לקבל גט שחרורו.(כגון ששלח עבד) ותנינן התקבל גט זה לאשתי או הולך גט זה לאשתי אם רצה להחזיר יחזיר. והעבד ראוי להוליך הוא את הגט?! פתר לה לצדדין

והא מתניתא פליגי על מ"ד הראוי ליטול זכה. דתנינן תמן עישור שאני עתיד למוד נתון לעקיבה בן יוסף ומקומו מושכר לו. ור"ע ראוי ליטול הוא?! פתר לה קודם שהעשיר ואפי' תימר משהעשיר תיפתר כשהי' פרנס ויד הפרנס כיד העני

מילתי' דריב"ל אמרה הראוי ליטול זכה דאמר ריב"ל בבע"ה עשיר נחלקו אבל בבע"ה עני מתוך שהוא ראוי ליטול זכה

הלכה ה משנה במנחה ביום טוב היו מתודין. כיצד היה הוידוי? (דברים כו) בערתי הקודש מן הבית- זה מעשר שני ונטע רבעי. ונתתי ללוי- זה מעשר לוי. וגם נתתיו- זה תרומה ותרומת מעשר. לגר ליתום ולאלמנה- זה מעשר עני. הלקט והשכחה והפיאה אף על פי שאין מעכבים את הוידוי. מן הבית- זו חלה. ככל מצותך אשר צויתני- הא אם הקדים מעשר שני לראשון אינו יכול להתודות. לא עברתי ממצותיך- לא הפרשתי ממין על שאינו מינו לא מן התלוש על המחובר ולא מן המחובר על התלוש לא מן החדש על הישן ולא מן

הישן על החדש. ולא שכחתי מלברכך ומלהזכיר שמך עליו. לא אכלתי באוני ממנו- הא אם אכלו באנינות אינו יכול להתודות. ולא בערתי ממנו בטמא- הא אם הפרישו בטומאה אינו יכול להתודות. ולא נתתי ממנו למת- לא לקחתי ממנו ארון ותכריכין למת. ולא נתתים לאוננים אחרים. שמעתי בקול ה' אלהי- הבאתיו לבית הבחירה. עשיתי ככל אשר ציויתני- שמחתי ושימחתי בו. השקיפה ממעון קדשך מן השמים עשינו מה שגזרתה עלינו אף אתה עשה מה שהבטחתנו. השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך ישראל- בבנים ובבנות. ואת האדמה אשר נתת לנו- בטל וברוחות ובמטר ובוולדות בהמה. אשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש כדי שתתן טעם בפירות. מיכן אמרו שישראל וממזרים מתוודין אבל לא גרים ולא עבדים משוחררים שאין להן חלק בארץ. רבי מאיר אומר אף לא כהנים ולוים שלא נטלו חלק בארץ. רבי יוסי אומר יש להם ערי מגרש.

יוחנן כהן גדול העביר הודיית המעשר. אף הוא ביטל את המעוררין ואת הנוקפין. עד ימיו היה פטיש מכה בירושלים. ובימיו אין אדם צריך לשאול על הדמאי:

גמרא ויתודה ביום טוב ראשון של פסח? כדי שיהא לו מה לוכל ברגל. ויתודה בשחרית? עד כאן מצוה הוא לוכל. תני והביכורים. מאן תנא ביכורים? רבנין. מאן לא תני

ביכורים? רבי שמעון. דתנינן וחייבים בביעור, ורבי שמעון פוטר. נתתיו ללוי- מכאן שאין נותנין מעשר, לכהונה:

אמר רבי יונה זאת אומרת נשרף טיבלו אינו יכול להתוודות. אית תניי תני כל המצות שבתורה מעכבות!!! ואית תניי תני כל המצות שבפרשה מעכבות. רבי אחא בר פפא בעי קומי רבי זעירא אפילו הקדים תפילה של ראש לתפילה של יד? אמר ליה אוף אנא סבר כן!!!

[אמר רבי יוסי בי רבי בון צריך לומר חלה על כל, תרומה על הכל, לה'- זה שם המיוחד. מנין שלא עשה ולא כלום עד שישייר מקצת? תלמוד לומר מראשית ולא כל ראשית]:

מניין שהוא עובר בעשה?*סך בשמן טמא* רבי לעזר בשם ר' סימיי לא נתתי ממנו למת. מה אנן קיימין? אם להביא לו ארון ותכריכין, דבר שהוא אסור לחי. לחי הוא אסור לא כל שכן למת!! אלא איזהו דבר שהוא מותר לחי ואסור למת? הוי אומר זו סיכה.

רבי הונא בר אחא בשם ר' אלכסנדרא בוא וראה כמה גדול כוחן של עושי מצוה שכל השקפה שבתורה ארורה וזה בלשון ברכה. אמר רבי יוסי בן חנינא ולא עוד אלא שכתוב בו היום הזה. תניי יומא.

רבי יודה בן פזי פתח בה (תהלים עא) אבוא בגבורות ה' אלהים. כתיב (זכריה יד) אלה שני בני היצהר העומדים על אדון כל הארץ. רבי אבהו אמר אתפלגון רבי יוחנן ורבי שמעון בן לקיש חד אמר אלו שהן באין בטרוניא על הקב"ה. וחרנא אמר אלו שהן באין מכח המצות ומעשים טובים לפני הקב"ה. רב הוה ליה כיתן ולקת. שאל לרבי חייא רובא,*שאל לר"ח הגדול* מהו מיכוס צפר ומגבלא אדמיה בזרע כיתן?*מה לשחוט ציפור ולגבלו בזרע הפשתן(סגולה)* א"ל נבלה. ולמה לא אמר ליה טריפה? בגין דרבי מאיר דרבי מאיר אמר טריפה חייבת בכיסוי. לא כן אמר רבי אמי משם רבי שמעון בן לקיש משעלו מן הגולה לא לקת פשתן ולא החמיץ יין ונתנו עיניהם בזכות רבי חייא הגדול ובניו?! *ואיך ילקה פשתן של רב?!* ורב כהדא (ישעיהו מו) שמעו אלי אבירי לב הרחוקים מצדקה. רבי אבהו אמר איתפלגון רבי יוחנן ורבי שמעון בן לקיש חד אמר שכל באי עולם באין בצדקה ואלו באין זרוע. וחרנא אמר שכל טובות ונחמות הבאות לעולם בזכותן והן אינן נהנין מהן כלום. כגון מר זוטרא דמצלי על חרונין ומתעני, ועל נפשיה לא מתעני *לא נענה תפילתו*

תני למחלוקת*ערי הלווים שייך להם ("בחלוקת הארץ")* ניתנו דברי רבי יוסי. רבי מאיר אומר לבית דירה ניתנו. אתיא דרבי יודה כרבי יוסי, ודרבי מאיר כדעתיה. דתנינן מעלות היו שכר

ללוים דברי רבי יודה. רבי מאיר אומר לא היו מעלות להם שכר:

*יוחנן..העביר הודיית מעשר..*רבי ירמיה רבי חייא בשם רבי שמעון בן לקיש מתניתא, משנחשדו להיות נותנין מעשר לכהונה.

הדא מסייעא לרבי יוחנן בחדא, ופליגא עלוי בחדא. פליגא עלוי. דתנינן וכן בת כהן ללוי לא תאכל בתרומה ולא במעשר. ניחא בתרומה לא תאכל, במעשר?! מה נפשך כהנת היא תאכל, לוייה היא תאכל! רבי אילא בשם רבי יוחנן כמאן דאמר אין נותנין מעשר לכהונה. הוי הוא אומר *ריו"ח עצמו ס"ל ש..* נותנין מעשר לכהונה. *וממתני' מוכח שאין יוצאין בנתינת מעשר לכהן!*

מסייעא ליה: דו אמר כולן לשבח. *כל מה שתיקן יוחנן כה"ג היה "לשבח" אל' מותר לתת מעשר לכהן, לכתח' --כריו"ח*

דאמר רבי יוחנן יוחנן כהן גדול שלח ובדק בכל ערי ישראל ומצאן שלא היו מפרישין אלא תרומה גדולה בלבד, אבל מעשר ראשון ומעשר שני, מהן היו מפרישין ומהן לא היו מפרישין. אמר הואיל ומעשר ראשון במיתה ומעשר שני בעון טבל, יהא אדם קורא שם לתרומה ולתרומת מעשר ונותנו

לכהן, ומעשר שני מחללו על המעות, והשאר מעשר עני שהמוציא מחבירו עליו הראייה.

ויתודה? אמר רבי הילא כעס הוא לפני המקום מי שהוא אומר עשיתי ולא עשה. *ויוחנן תיקן שלא יפרישו רק...הרי לא עשה ...* מעתה מי שהוא מפריש מתודה מי שהוא אינו מפריש לא יתודה! כהדא דתני עד השקיפה היו אומרין בקול נמוך מכאן ואילך היו אומרין בקול גבוה: *שלא לבייש.. --ה"ן שלא לבייש.. עקרו לגמרי*

את המעוררין. אותן שהיו אומרין (תהלים מד) עורה למה תישן ה' הקיצה ואל תזנח לנצח. וכי יש שינה לפני המקום והלא כבר נאמר (תהלים קכא) הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל ומה ת"ל (תהלים עח) ויקץ כישן ה' אלא כביכול כאלו לפניו שינה בשעה שישראל בצרה ואומות העולם ברווחה וכן הוא אומר (איוב יז) ובהמרותם תלן עיני:

את הנוקפין. אותן שהיו מכין על גבי עגל בין קרניו. אמר להן יוחנן כהן גדול עד מתי אתם מאכילים את המזבח טרפות ועמד ועשה להם טבעות. רבי בא בשם רבי יהודה טבעות עשה להם טבעות רחבות מלמטן וצרות מלמעלן:

עד ימיו היה פטיש מכה בירושלים עד תחילת ימיו:

ובימיו אין אדם צריך לשאול על הדמאי שהעמיד זוגות.*לכוף כל אחד להפריש תרו"ג ותרו"מ*

מילתיה דרבי יהושע בן לוי אמרה מהן לגנאי ומהן לשבח.
דאמר רבי יוסי בשם רבי תנחום בר חייא. רבי חזקיה רבי לעזר בי רבי יוסי רבי תנחום בר חייא בשם רבי יהושע בן לוי:
בראשונה היה מעשר *(ראשון)* נעשה *נחלק* לשלשה חלקים שליש למכירי כהונה ולויים, ושליש לאוצר, ושליש לעניים ולחבירים שהיו בירושלים. [אמר רבי יוסי בי רבי בון: מאן דהוה סליק למידן בירושלים, עד דתלת איגרין הוה יהב מדידיה, מכאן ואילך משל אוצר.*שכר שליח בי"ד]*
משבא אלעזר בן פחורה ויהודה בן פתורה *כהנים "בעלי-זרוע"*, היו נוטלין אותן בזרוע, והיה ספיקן בידן *של יוחנן כה"ג* למחות ולא מיחה. והעביר הודיית מעשר, וזו לגנאי:
את המעוררין לשבח
ואת הנוקפין לשבח.
עד ימיו היה פטיש מכה בירושלים עד תחילת ימיו.
רבי חסידא שאל לרבי חזקיה לא מסתברא עד סוף ימיו. אמר ליה אוף אנא סבר כן.
דמאי רבי יוסי בשם רבי אבהו. רבי חזקיה בשם רבי יודה בן פזי דמאי= דמי תיקן. דמאי לא תיקן:

תם ונשלם בס"ד ב נח תשעד